

Kde zdravý selský prostě dává rozum

Z obsahu čísla

- Úvodník
- Každá LIŠKA chválí svůj OCAS: naše nová ZASTÁVKA Mladočov
- MOST k rozvoji obce Poříčí?
- Druhé HŘIŠTĚ v Mladočově?
- 21. století a SPLAŠKY v Mladočově
- OHLUHLÍ zastupitelé, etické PÁSMO OCHRANY.
- ZAMÍTNUTO: žaloba starosty Františka Bartoše proti Dudmanovým z Mladočova
- ZAMÍTNUTO: žaloba JUDr. Pavla Nádvorníka ze ZRNĚTÍNA proti městu VYSOKÉ MÝTO
- KRAVAVÉ JAHODY, aneb *Pane předsedo, jsme dvě sestry* (kniha)
- Kdože to VOLAL do LESA? INFOZÁKON 106.
- *Vojto, dejchni mu na brejle* - ze ZASEDÁNÍ dne 26. 10. 2016
- Poslanec VOSTŘEL už zase chyběl - ze ZASEDÁNÍ dne 21.12. 2016
- Vzpomínáme
- Anglický koutek
- Pohřební humor, aneb zemřel boháč
- Pozvánky

Mladočov sevřel mráz, kalendář se otočil, máme tu léta Páně 2017 a samozřejmě i toto zimní číslo Mladočovských vidlí, které Vám může spěšit dlouhé večery poté, co jste si dali něco dobrého k jídlu. Nám třeba dnes dům provoněly česnekové trynčky (bramboráky) smažené na domácím sádle.

Za vše, co nám rok 2016 přinesl, jsme vděční, i za to, co nám nepřinesl. Už podle obsahu Vidlí vidíte, že je situace v naší vesnici a hlavně obci, pod kterou Mladočov spadá, stále velice košatá. Těšíme se, že si jednou sami počteme ve věstníku nějaké jiné obce.

Vidlemi jsme narazili na tvrdý šutr, vyzvedli ho na světlo, obrátili a ukázali realitu. Komunální politika je

skutečně svět sám pro sebe, ale i když se občan o ní možná nezajímá, zajímá se ona vždy o něho. I zákony a různé plány politiků se o člověka zajímají, přestože on je nemusí (ty plány a zákony) znát. Moje vyplňování formulářů se kdysi řídilo doslovnou logikou slov: Právnícká osoba? Hm, no, právník přece nejsem, pokud nepočítám ten jeden seminář. Fyzická osoba? To bude ono – fyzické tělo mám. Podnikatelská činnost hlavní, nebo vedlejší? Kdepak, vedlejší. Stáhám toho víc. Takto jsem uvažovala.

Když se kouknu z okna přes dvůr na keře starých lísek, poletuje tam po nich tmavěhnědá veverka. My říkáme nakřečkovat si, Angličané zase *naveverkovat si - to squirrel*. Louky se pohnoujily americkým rozmetadlem poté, co se *kravičky dopásly na dolíně, dokud jim travička nevyhynula (-hyne)* jak se zpívá i v písni se stejnou melodií jako má lidovka *Lepší je vinečko, nežli voda*. Slepice ani nedutají a přesto občas některá z nich nám snese nějaké to vajíčko. Jen koně počítají s tím, že je dáme na chvíli občas ven do ohrady. Ptáčci v mrazu nafukují své opeření a vědí, že i na ně myslíme. Kocour má dobrým bydlem a kamny oslabenou loveckou morálku.

V dětství, když ještě nebyly počítače, jsem sáňkovala do úplného vyčerpání, případně zkoušela lyžovat ve velkých Karlovicích, případně s bruslemi na nohách hrála s dětmi hokej na rybníce. Brankou byly dva kameny, puk byl pravý.

V Japonsku se slavil jen Nový rok a jestli správně počítám, tak teď jim nastal 29. rok éry Heisei. Tedy éry všeobjímajícího míru. Jednou nastane den, kdy se o dnešním císaři Akihito bude v učebnicích psát už jen jako o císaři Heisei. Stoletých lidí je tam vážně moc a skutečně bych tam seniory nepodceňovala. Studuji na vysokých školách, baví je život. Jednou jsem chodívala na badminton s babičkami, kterým bylo 60-70 let. Tyto

lehoučké a mrštné babičky s vějířky vrásek u očí mi se vši zdvořilosti ukázaly, jak rychle se budu muset pohybovat, pokud jim chci ve čtyřhře stačit. Jeden můj známý jménem Murakami, bohemista léta pracující na České ambasádě v Tokiu, mi také napsal novoroční pozdrav a v souvislosti s jedním českým politikem se mě ptal, *a to vy Češi tak nemáte rádi ty migranty?* Znělo to jako výtky od toho pravého - příslušníka jednoho z nejhomogeničtějších etnik světa, kde pokus vlády o jeho převýchovu k lepšímu postoji k cizincům pomocí akce *kokusaika* – snahy o zmultikulturnění - přinesla jen smíšené výsledky. Tak jsem mu jen napsala, že paní Božena Němcova sepsala slovenské pohádky, třeba tu **O Turkovi a krásné Katarině** a tam už je popsáno, jak to tu asi už dávno bylo. Kateřině se totiž nechtělo vdávat za Turka: *“Vlasy, moje vlasy, škoda vaši krásy!- Kdžže vy puojdžte? Za Turecké hory, hlavička ma bolí!* Tchýně Katariny ji pak vyčítala: *Ach něvesta moja, čo si sa tak bála...Veď by si tu bola, tvrdo nřebila, len v čipkách* (krajkách) *sedřla, zlatom, striebrom řila. Veď by si tu bola, hladu nřtrpela, z findři* (koflíků) *křiřtalovřch křvu popřjala.* Pan Kollar tuto baladu, jejíž hrdinka končí v Dunaji, zakončil silným politicky nekorektním prohlášením: *Lepřia smrt kresřanskř, nřř řivot pohanskř.*

Milý čtenář, vím, že tento rok bude ještě lepší než uplynulý a že všem přinese naději a všechno dobré, co zasel. Dovolte, abych Vám i za Neila popřála v novém roce pevně zdraví a hodně štěstí a úspěchů! Zdraví Vás i naše fenka Ronja (yorshirský terrier), která kňučí, že prý chce také místo pro svůj sloupek – občas se potká s jinými psy z vesnice a probírá s nimi novinky a ví toho hodně. A říkala, ať za ní prý neplatím poplatek za psa, protože za to není žádná protihodnota a protože prý už jsem stejně zaplatila, neboť mi obec dluží peníze. Má recht, Ronja.

Věra

Každá liřka chvřlř svřj ocas: naře novř zastřvka Mladočov

Pročpak jen ukončení stavby novřho autobusovřho ostrřvku probřhlo v tichosti a občanř nebyli přizvřni k nřjakř pořřdnř oslavř? Vřichni mladočovřtř by se byli břvali seřli, zatančili si a nřlřžitř slavili.

Třeba by na to zbylo i nřlřo z dotacř.

Mřla se tam dřt přaska, přestřihnout by ji mohl přijet sřm ministr dopravy řok za blesků kamer a televiznřch řtřbř z řR i ze zahraničř.

Dudmanovi nemřjř v řmyslu v tomto řlřnku samotnou autobusovou zastřvku ani chvřlit ani hanřt, pouze nabřdnout trochu jinř řhled pohledu. Na zasedřni zastupitelstva uř chodřme nřjakř ten přatek, ale nikdy jsme nebyli svřdky nřjakř vřcnř debaty na třma novř autobusovř ostrřvek. Na jednacř střl to pro nezasvřcenřho občanř spadlo z nebe pouze jako řřdost o

dotace s třm, ře *situace byla neutřřšenř.* Diskuse ale nebyla. Jak přesnř je takovř neutřřšenost mřřitelnř, nevřme. Diskuse nebyla. Nřř starosta se nechal slyřet, ře obec spřř nřř diskutuje, rřda pracuje (rozumřj: koukř, jak a kde co postavit a zřskat vřejnř prostřředky). Jenře dvakřt mřř, jednou řeř. **Ař kdřř si je řlovřk nřřim jistř (opravdu vř, co dřlř), je nepochybřnř i vřice motivovřn přřdřt do kroku - rychlost se tedy dostavř sama.** Pokud utrřcř řlovřk svř penřze. Tak moc asi pracovali, ře nemřli řas napsat do Pořřčskřho zpravodaje, kolik projekt střl - pouze se ař po odhlasovřni projektu ve zpravodaji sdřlilo jen, KDO to bude stavřt a KDO to bude dotovat a z kolika PROCENT. **Kdřř uř obec mřsto korun hovořř v procentech, o kolik procent levnřřj byla tedy nabřdka vřtřze zakřřzky?** Stojř mlřko 100,- ři 99,-? Pokud bychom nebyli přřtomni na zasedřni obce dne 18.11. 2015, nedozvřdřli bychom se (zdarma), ře projekt bude střt: **1 milion 126 000,- řř.** Jak lze odřvodnit takovu řřstku vřře před občanř a dařnovřmi poplatnřky?

Nejjistřjř je ji pro jistotu radřji vřbec nezvřřejřnovat - občan by se jřř mohl vyplřsit a mylnř si ji interpretovat. Nebo o dřle napsat jen jednostrannou chvřlu bez nřjakřch zvlřstnřch podrobnostř. **Jenře řert je skryt v detailu.** V jednom z poslednřch řřsel Pořřčskřho zpravodaje se objevil o třto zastřvce řlřnek. Jakřsi pan Pavel Bořtřk tam psal: *Cřlem třřchto řprav je posunout vlastnř zastřvku a prostor pro autobus tak, aby cestujřcř nastupovali a vystupovali z autobusu v bezpřecnřm prostoru mimo komunikaci...V neposlednř řřdř by tyto řpravu mohl zleptř vřřled pro řřdiče vozidel vřjřždřjřcřch z mřstnř komunikace od Vojtřřkř... “* Pokud se řřdič dřvř doleva. Zprava se nezmřnilo nic. Řpravu by mohl zleptř vřřled, nebo zleptř vřřled? Asi zoufale hledal dalř dřvody. Kdyby se na mřstř dala spřř zrcadla, mořnř bychom nemuseli takto spekulovat. Nřkdř mřře břt řeřenř totřř nřlřce levnř. Rusřm stařilo jen objevit obyčejnou tuřku na psanř v kosmu a nedali desřtky tisíc dolarř na vynalezenř novřho pera.

Z pera jakřhosi pãna jmřnem Petr Faltys pak pochřzř dalř skvřlř zprřva o zastřvce, kterř se takř objevila ve zpravodaji. Psal: **... po 14 dnech uřřvřni lze konstatovat, ře se bezpřecnost nřkolikanřsobnř zvřřřila.** Jeřřře tak. Dejme tomu, ře by autorem zprřvy byl třeba jistř Ing. Petr Faltys a ten se pod nř podepsal: *Vřř zastupitel a současnř jednatel Stavebnřho sdruřenř Bořtřk s.r.o, zhotovitele projektu.*

I řistř subjektivnř (osobnř) pocit nřjakřho jedince (bez nřjakřch vřdeckřch reprezentativnřch dat) mř platnou vypovřdacř hodnotu a dokresluje vřznam nřjakř zmřny. Kdřř uř by řhtř ale pan Faltys vřře sřm hodnotit svou vlastnř stavbu, v hlřřeni by mřl umřt aspoř vysvřtlit, podle jakřch objektivnřch mřřřtek ři za pouřitř jakř supermodernř metody dořel k zřvřru, ře po 14 dnech dořlo k mnohonřsobnř bezpřecnřjřmu provozu. Mřli uř snad nasbřranř data, jako je *pocřt dopravnřch nehod (a jejich přřčin)*, k nimř dořlo na mřstř v řseku starř zastřvky? Kolik smrtelnřch ři lehkřch, *jak velkř zdrřeni* v přřmřru zpřsobuje řřdičřm to, ře musejř jet pomaleji a obezřetnřji v porovnanř s jinřmi zastřvkami?

Dalř souvislostř mřře břt srovnřni s jinřmi vesnicemi - v řem se liřř situace od zastřvek třeba vedle v

Horním Újezdu. Když by každá vesnice chtěla zlepšovat takto situaci u zastávek, uspěla by naše obec v konkurenci s nimi? Nebudou chybět peníze někde jinde- třeba na opravu cest? Pokud se ta bezpečnost *mnohonásobně zvýšila*, pak je otázkou, *jaká nová data* už stihli za 14 dní sesbírat, aby je s těmi starými porovnali. Je i 14 letních dnů dostatečně dlouhý časový úsek k činění si jakýchkoliv přesných představ a závěrů o zvýšení bezpečnosti? Nebyl takový článek napsán předčasně a neměl s ním autor počkat, až uplyne alespoň rok?

Úplně ideální by bylo, kdyby se obec zeptala na zastávku všech občanů (nejen Dudmanových na zasedání), a to nejlépe ještě před zahájením teoretických prací na tomto projektu. Třeba by byla hodně překvapená. Možná by ke svému šoku zjistila, že nevděčníci nejsou jen Dudmanovi, kteří samotnou zastávku jako takovou ani nechválí ani nehaní, (jen mají za to, že je *poněkud drahá*- nekoupili bychom si to), jako spíš ti občané, jejichž děti denně zastávku používají k dojíždění do školy. Otázka pro občany by ale nesměla znít pouze *líbí, nelíbí?* Když si totiž něco

člověk kupuje, určitě se nerozhoduje pouze podle toho, zda se mu něco líbí či nelíbí, zda dostane **90procentní slevu (dotaci)**. Zjistí si, jaká je pro něho skutečná (i skrytá) cena takového zboží, na kolik přesně ho to přijde. **Procento není žádná měna a nic není zdarma, abychom za to museli být tak moc vděční. Máme být vděční někomu, kdo peníze utrácí, nebo tomu, kdo je vydělal?**

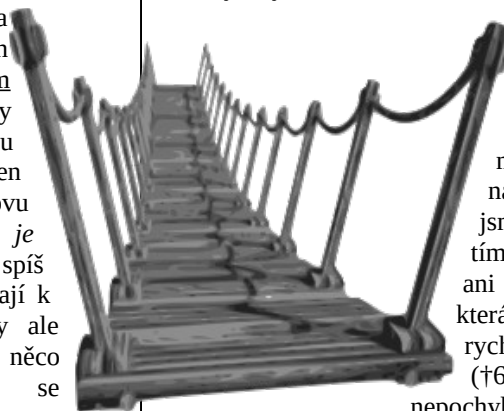
Zákon o střetu zájmu zatím nevylučuje, aby veřejné zakázky získávali zastupitelé, ti se pouze musejí zdržet hlasování při odsouhlasování, že obec s jejich firmou podepíše smlouvu na zhotovení díla. Mohou ale přicházet s návrhy na takové či jiné projekty, a to na zasedání či někde za scénou. Přicházet s návrhy o tom, co by se dalo ještě postavit, opravit. Hlasovat pro projekt ale mohou i zastupitelé, kteří jsou příbuzní potenciálního zhotovitele, nebo ti zastupitelé, pro jejichž příbuzné bude práce na stavbě vítaným přivýdělkem. **Ne, nemáme nic proti podnikatelům. Mají mnoho práce, zodpovědnosti, nejistoty a starostí.**

Ošemetná je ale vždy situace, kdy takový podnikatel je současně politik, získává veřejnou zakázku, získá na ní prostředky z dotace, jejichž náklady nese celá společnost.

A hlavně: Chce-li někdo v radničním **periodiku hrazeném z veřejných prostředků** takový projekt důvěryhodně a objektivně posuzovat, zda se povedl, **měla by to být osoba nestranná**, nikoliv sám stavitel (první subjekt), který coby zároveň zastupitel se musel ze zákonných důvodů zdržet hlasování při schválování smlouvy mezi obcí a zhotovitelem. **Každá liška totiž chválí svůj ocas.**

Pro příště navrhuje projednat tyto další nápady na projekty (pokud se již o nich nejednalo):

- Posun mladočovského kostela a jeho přestěhování i se hřbitovem v několika fázích - vždy po 10 metrech.
- Rekonstrukce střechy obecního úřadu do podoby heliportu (přístaviště) pro vrtulníky.
- Obří fontánu s pořádným osvětlením k házením mincí do vody. Za každou minci zazní za odměnu zpěv dětí oslavující starostu obce.
- Obecní vinný sklípek určený jen pro elitu obce
- Nový mlýn na Desínce

Most k rozvoji obce Poříčí?

Jako lidé, kteří nejsou místními rodáky (co mají na hřbitově své předky), jsme se pozastavovali nad tím, že obec Poříčí ještě nemá ani drobný památník či sošku, která by připomínala sedláka a rychtáře Matěje Abraháma (+62). Člověk je to nepochybně slavný, jelikož se dostal do učebnic dějepisu, přinejmenším nejslavnějším poříčským rodákem. I komunisté, kteří jinak sedláky likvidovali, si jeho činnost vyložili jako uvědomnělý projev revolučního hnutí. Zámecký hrabě se údajně postaral o výchovu jeho dětí, a tak snad někde žijí i prapraprapravnucci Abraháma.

Kdepak jsou? Povstání, jehož ideovým vůdcem byl Abrahám, se Mladočova netýkalo, o čemž jsme již psali ve Vidlích č. 4, protože tehdy patřil pod správu města Litomyšl, nikoliv pod zámecké pány Trautmannsdorfy. A tak se zdejší mladočovští k povstání nepřipojili a do ničeho se nemontovali. Rebélie ale zasáhla kus mikroregionu a v Dolním Újezdu už k daným událostem veliký památník je.

Je řada obcí a měst, které si ale své rodáky hýčká, nazývá po nich ulice a instituce a staví svou imidž pro turisty právě na nich. (*Příbor- rodiště Sigmunda Freuda*. Tento židovský psychoterapeut tam přitom žil jen do 3 let) Doslova využívají toho, že se v nich někdo narodil, k povzbuzení turistického ruchu. Poříčí u Litomyšle? Dokud pan Troška nenatočí o této obci seriál, co tam? Když bude plánovač školního výletu vědět, že je tam nějaký památník rebela a u něho malé muzejíčko, už je to po čertech **dost silná motivace**, aby se tu stavili. Příště sem to dítě pojede na kole s rodiči nebo jako dospělý a třeba si tu jednou koupí či postaví nemovitost. Vše souvisí se vším.

Místo toho ale obec přišla někdy v roce 2014 s návrhem, že se udělá památník obětem 1. a 2. světové války, protože všude ho mají, jen ne v Poříčí - ta ale nějaký památník už přece jen má, akorát stranou: Jde se k němu okolo střediska ZD a pak je třeba se dát druhou stezkou doleva. U několika modřínů tam stojí kříž a na něm je nápis: **Pochválen buď Ježíš Kristus. Bože chraň, národ náš. Postaveno na památku 9. května 1945.** (Ant. Kubíček) Pan Kubíček není sponzor, ale patrně kameník, jehož otec dělal třeba náhrobek dcerkám Terezy

Novákové v Litomyšli. Místo měla obec vybráno, kámen také a zastupitelé měli přemýšlet o tom, co napsat na desku. Dosud nevíme, koho počítat mezi **oběti bezpráví** a z kterého století či roku? Všichni nevolníci? Můžeme počítat i sebe? (Obec nám dluží peníze a informaci a chce, ať se vystěhujeme) Hledalo se místo pro památník, nebo naopak: hledalo se, jak využít místo u křižovatky? Opět jako nerodáci, kteří občas kolem tohoto památníku jedou kolem, máme dojem, že se na té křižovatce asi stala někdy vážná dopravní nehoda, u které zahynulo několik lidí najednou a že ten památník je určen možná těmto obětem. Zvolená těžká černá barva mramorové desky vyvolává též podezření, že se jedná rovnou o nějaký hrob.

A nyní obec Poříčí, se kterou teprve nedávno začal Mladočov administrativně společně kráčet (či občas klopýtat), otevřela myšlenku, a sice použít nějak prostor **sklepa** v Poříčí třeba snad jako muzeum pro tohoto významného rodáka. Zkrátka obec nejprve koupila sklep, pak postavila před sklepem pořádnou lávku a teď bude řešit, co se sklepem. Nevíme, zda zastupitelstvo obce mělo konkrétní představu, co se sklepem v momentu, když ho od bratrů Sýkorových kupovalo, pokud ne, **proč tedy a za kolik ho vlastně kupovalo?**

Najít vhodné využití pro úzký sklep, který si žádá i nějakou opravu a který nemá již dům, je dnes těžké. K původnímu účelu, jako je **vyvěšování masa**, to již obec nepotřebuje - obzvlášť poté, co do Orlovny pořídila **chladicí box** za cca 180 000,- Kč. Ke skladování ovoce jí také moc nepotřebuje - **farský sad** vykácela a dosud ho neobnovila.

V létě takový sklep příjemně chladí, sami máme na statku dva opravdu kloudné sklepy, jeden velice rozlehlý, kam lze umístit třeba i dva pingpongové stoly či letní posezení. Z některých pražských sklepů jsou dnes restaurace, pizzerie, vinárny či noční kluby, ale zdejší obecní sklep je na to poněkud příliš úzký a malý. **2,6 m šířky** je opravdu málo (musel by se zvětšit) a s dnešním EET a hygiénou by jistě nechtěl nikdo začít v tomto smyslu podnikat. Takovou možnost bychom tedy vyloučili. Stejně tak obecní šatlavu na předběžné zadržení pachatele.

Zbývá tedy myšlenka, zda třeba učinit nakonec ze sklepa **muzeum místního rodáka**

Matěje Abraháma. Na jednu stranu by si každý slavný rodák zasloužil mít muzeum někde jinde než v nějakém sklepě, na druhou stranu vzhledem k **tragickému osudu** tohoto rodáka a temné době, ve které žil, proč ne? Šlo by využít právě ovzduší chladného sklepa k navození dobového ovzduší.

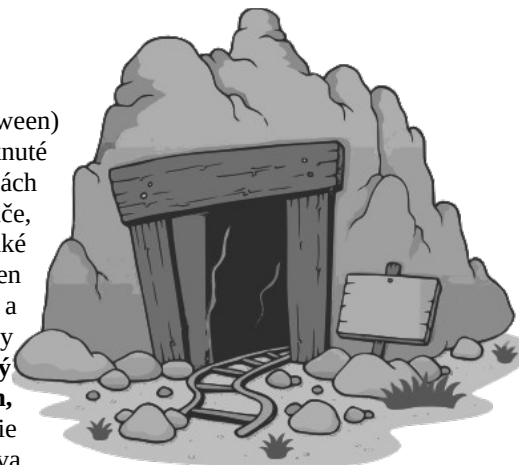

Muzeum Matěje Abraháma

Mohlo by být vlastivědné s náměty roboty. Někaké haraburdí se možná po půdách zdejších domů najde. Dnes se

vyrábějí (na Halloween) i plastové useknuté části těla. Po stranách by mohly být louče, na zemi nějaké selské předměty (len jsme ale už spálili) a tabule, které by **připomněly celý jeho příběh**, zasklená fotografie Hostince Václava

Morejna v Litomyšli. Na stěně by muselo zůstat místo pro modrou plaketu, že to zafinancovala třeba EU nebo Kraj, totiž i oni hospodaří s našimi penězi (vybranými od daňových poplatníků). Reprodukovaná hudba by mohla dokola hrát dobovou hudbu. Na stěně by mohla být mapa, která zachycuje rebélii zasažený region (bez Mladočova prosím!). Úplně vzadu ve spoře osvětlené části by mohl být špalek se sekerou kata. Jen náznak hrdelního trestu, který tohoto rychtáře neminul. Třebaže dnes se dají vyrobit plastové repliky krvavých mrtvol, byl by to výjev zbytečně morbidní. Chtělo by ale mít někde u IC nebo blízko toho sklepa tu sochu rychtáře Abraháma, která by rozloženého ducha rychtáře oživila a konkrétně zpodobnila, aby se tato postava z českých dějin zapsala návštěvníkům navždy za uši. Kriticky důležité IC sice máme, škoda jen, že nemáme blízko i muzem, kam turisty z něho posílat. Muzeum Abraháma by mohlo možná být ale i v samotném IC.

Má to vše jeden háček. Vlastně víc háčků. Musel by tam být pro muzeum ve sklepě zase nějaký **správce** - nejlépe někdo z příbuzných zastupitelů, kdo rozumí významu muzea nejlépe. Mohl by být reinkarnací Matěje Abraháma s dobovým účesem nahastrošený v dobových šatech. Která **pojišťovna** by pojistila muzeum ve sklepě u potoka?

Nešlo by o zbytnou věc, na kterou bychom stejně všichni museli jen doplácet? Šlo by o ekonomicky životaschopný tržní podnik, nebo na něco takového nemá smysl ani pomyslet, protože by to bylo stejně marné jako snaha rozdojit jalovou krávu? Účelem dotací ale vlastně stejně nikdy nebylo přimět občany k ekonomickému pravicovému tržnímu myšlení, nejde totiž o půjčku. Jenže když si člověk zvykne na snadné peníze, časem zapomene, jak vést skutečný byznys. Je zde riziko, že jim jednoho dne někdo může pod nohama stáhnout koberec. Ani náš kocour už nechce chytat myši.

V seriálu *Jistě, pane ministře*, se říká: *Stát nefunguje tak, že by se nejprve rozhodlo, co je veřejná služba a co je třeba zabezpečit, a pak se na to vybraly prostředky. Funguje to opačně. Vybere se maximum toho, kolik jsou ještě lidé ochotni zaplatit, a teprve pak se přemítá, na co se peníze použijí.*

Obáváme se, že nyní obci zbývá už jen podívat se nejprve, na co se nabízejí nejlepší dotace a jaká kritéria je třeba splnit, aby projekt *Sklep* na ně mohla napasovat. Třeba z toho nakonec lépe vyjde ne muzeum, ale místo na ustájení pštroso poříčského (*Struthio poriczus*) nebo úkryt před nálety Ruska. Nebo by v něm šel vykopat tunel až do Bruselu.

To hlavní už postaveno je! **MOST**, který k těm dotacím vede. Podle našeho názoru není povinností za každou cenu samoúčelně a bezcílne uchovávat to, co postavili naši předkové pro jejich tehdejší účel, a to za peníze z roboty dnešních rolníků - daňových poplatníků, pokud to samo není součástí národní identity či kulturního dědictví.

Druhé hřiště v Mladočově?

Nemáme nic proti ničemu. Navrhlo se, aby se na pozemku před domem po dědečkovi Lenochů zřídilo hřiště. Představa by údajně byla taková, že by se jednalo jen o oplocený pozemek, aby míč nelétal na cestu a i děti se držely mimo silnici. Šlo by o místní děti. Nové hřiště i děti by byly na očích rodičů, hřiště samotné by bylo pod kontrolou veřejnosti, protože každý den by většina občanů jezdila okolo; balon by nelétal na cestu; bezpečí dětí by bylo větší. Stavělo by se ale něco, co v osadě ale v podstatě již máme, ale místní lidé, zdá se nám, to moc nevyužívají, a sice hřiště na farském pozemku za budovou farnosti.

Parcelu číslo 67 (6 708 m²) by majitelé obci za 1 Kč za rok laskavě pronajali, obec by ho ale z nějakého důvodu podle všeho i koupila. My sami se za hřiště ani nezasazujeme ani proti němu nebrojíme. **Jsme prostě neutrální.** Jedinou naší starostí je, zda by šlo o efektivně vynaložené prostředky a zda by hřiště bylo intenzivně využíváno. Pokud by ale mělo někoho udělat nešťastným, tak se raději přikloníme na jeho stranu. Pokud by se to postavilo, naše děti F. a D. by to občas využívaly. Kvůli nim se to ale zase stavět nemusí, ostatně někdy je nejlepší projekt takový, který nebyl nikdy realizován.

Samozřejmě by každopádně bylo dobré, aby byli o nápadu seznámeni i ostatní sousedé z Mladočova a dalí k němu požehnání či věcné námitky, aby přání bylo náležitě zdůvodněno či podpořeno vůlí občanů, než budou mladočovští obec tlačit do rychle realizace hřiště. Pokud jinak ale majitel zmíněného pozemku souhlasí s pronájmem, je to samo o sobě pak už silný odrazový můstek proto, aby se již obec o hřiště postarala sama stejně jako se postarala o hřiště a herní prvky pro děti v jiných částech obce. I když chápeme, že by obec v raději pozemky Mladočově vykoupila, zasíťovala je a postavila na nich domky, jak se ostatně nechal slyšet v roce 2014 (8. 10.) pan místostarosta Pavel Bošík.

21. století a splašky v Mladočově

Územní rozhodnutí bylo potvrzeno, a tedy vydáno, ale jinak jsme ke kanalizaci v Mladočově víc nezjistili.

Obec Poříčí, která Mladočov spravuje, žádné oficiální stanovisko k věci nevydala, ani v Poříčském zpravodaji jsme nic nenašli. Kanalizace je přitom velice velká investice z veřejných prostředků, o každé fázi (od myšlenky až po realizaci a

případnou půjčku, nebo po zkácení) je moudré diskutovat s občany.

Stavba kanalizace již jinde v ČR v posledních letech přinesla nečekaná úskalí, na která občané nebyli moc připraveni: rozkopanou cestu a dopravní omezení. Nedávno poškodila i podnikatelé v Šumperku. V tamější Kozinově ulici kopali rok. Zákazníci se tam do obchodů prostě nedostali nebo to pro ně bylo tak obtížné, že se ulici úplně vyhnuli. Nárok na odškodné od radnice obchody nemají.

Dosud nevíme, jakou reálnou představu měli konkrétní poříčtí poslanci (které chtěl pan starosta všechny pozvat na námi organizovanou schůzku ve škole v dubnu 2014) ohledně řešení odkanalizování tábora – 200 dětí v létě sem, 200 dětí v zimě tam, kdy by kapacita čističky byla nevyužita (a investice do ní tedy ne zcela efektivní). V 10tisícovém městě to nic není, ale pro Poříčí **je to jak další vesnice ve vsi. (!)**

Kanalizace je perfektní řešení pro město, kde je dům vedle domu, často vícepatrový. Na vesnici, jako je Mladočov, je to už diskutabilní. Od samého začátku se nám to jeví tak, že v případě Mladočova by kanalizace nebyla nejšťastnějším řešením. To neznamená, že chceme žít ve sračkách, jak nám někdo občas nepochopitelně podsouvá.

Je to totiž tak, že žijeme **v roce 2016, a proto musíme mít kanalizaci? Anebo právě proto,** že žijeme v roce 2016, existují i jiná řešení než je veřejná kanalizace? Žijeme v době, kdy zažíváme sucha u nás i ve světě, tak můžeme uvažovat i o jiných řešeních (včetně zadržování předčištěné vody) než jen o kanalizaci.

Existují starostové, kteří jsou otevření a přístupní k jiným řešením. Každá vesnice je samozřejmě jiná. Tak například v obci Mšené Lázně **obcí zajištěný fekal** odváží splašky na čovku. Lidé platí za 8 kubíků 380 Kč. Proč by to nešlo i v Mladočově, netušíme. Řeč o tom není. Starosta Mšených Lázní Ing. Josef Bíža tvrdí, že pokud to někdo vylévá na pole, měl by to individuálně řešit odbor životního prostředí. Zodpovědnost by měla být individuální. O dotace na veřejnou kanalizaci se stokami žádat nechce: „Z dotací obíráte zase někoho jiného, ať to jde raději na školy a na jiné věci, to je můj názor.“

Nedávno nás také zaujal článek s názvem: **Čističku do každé chalupy. Stát zadotuje malé vesnice, které nemají na kanalizaci.** Má naše obec peníze na kanalizaci? Nechceme malovat čerta na zeď, ale asi ne, když už si raději vyřídila možnost půjčky až na 10 milionů Kč. Ta je smysluplná, pokud je smysluplná délka splácení půjčky v porovnání s délkou životnosti ČOVky. To zas starosta obce Chorušice pan Martin Bauer totiž přišel také s decentralizovaným a mnohem levnějším řešením. Do každé domácnosti ČOV, na kterou z 80 % přispěje stát. Obec sama vybrala pro jednotlivé domy nejvhodnější typ čističek - od mechanických na elektrinu až po biologické septiky. Předčištěná voda může být na zalévání zahrádek. **Obec**

zajistí jednoho odborníka na údržbu, který by jako komíník občas zkontroloval, jak to lidem funguje. Už se tedy není možné vymlouvat na to, že jsou to "průtokáče", což je samo o sobě dost přehnaná výmluva hraničící s účelovou pomluvou konkurenta.

„Podle prvotních odhadů se pohybujeme desetkrát laciněji, než kdybychom stavěli centrální čističku,” pochvaluje si starosta.” V článku se dále píše: „Bauer totiž letos se svým nápadem uspěl v „soutěži” Ministerstva životního prostředí o **nejlepší vesnické projekty**. A ministerským úředníkům se nápad tak zalíbil, že se nejen rozhodli chorušické čističky z větší části zaplatit ze státního rozpočtu, ale **chtějí vyzvat k podobnému kroku i další starosty**. „Ještě do konce tohoto roku chceme pro obce do 500 obyvatel vypsát dotační program. Umožníme jim, aby shromáždily požadavky obyvatel na domácí čistírny, na které potom přispějeme,” uvedl ministr Brabec. Podrobnosti ministerstvo ještě ladí, počítá ale s tím, že by obce mohly na čističky dostat od státu až 80 % jejich ceny. MŽP vypsalo i dotace na projekt Chytrá obec, který se týká zadržování vody v krajině, a to právě díky kombinaci s malými ČOV.

Kanalizace v Mladočově by byla řešením snad ekologickým, ale už méně ekonomickým a už vůbec ne jediným. Každopádně se do budoucna pro Mladočov otevírají i jiná moderní řešení než jen kanalizace se stokami ženoucí naše odpadní vody dolů (někde i nahoru) až na centrální ČOV v Poříčí.

Naštěstí se ona těžká lokomotiva (kanalizace) v Mladočově díky podané **námitce**, která byla i jistou neformální **peticí**, včas zastavila. Veřejná kanalizace (nákladná stavba nad skutečné místní poměry) pro nás osobně znamená i další ukrácení svobod, totiž závislost na veřejných službách, které si musí ve jménu diskutabilního pokroku člověk povinně kupovat.

Ohluchlí zastupitelé, etické pásmo ochrany

“Hřbitovy jsou výraznou součástí kulturního dědictví. Na hřbitově se snoubí hmotný kulturní a historický odkaz, který představují náhrobky, symboly a nápisy, s odkazem duchovním. Vzniká tak specifická atmosféra odrážející kulturu místních obyvatel.”

Následující text budeme věnovat některým zajímavostem z pohřebnictví v souvislosti s Mladočovem, u kterého zatím není pásmo ochrany, což považujeme za dosud přehlížený problém.

Smrt patří k životu a pohřeb je přirozený přechodový rituál. Rituálem je nepochybně i samotná návštěva hrobu, je vzdáním úcty živého k zesnulému. Se hřbitovy a pohřebnictvím je spojeno mnoho povolání, a tedy celý pohřební průmysl, který se také vyvíjí jako každý jiný. Funguje nám tady *Asociace pohřebních služeb*, která usiluje o šíření funerální (pohřební) osvěty a podílí se samozřejmě na tvorbě novel zákona o pohřebnictví. V zahraničí se pořádá

FUNEXPO a třeba loni se na Slovensku v Trenčíně v Expo centru konal mezinárodní veletrh Slovak FUNERAL 2016 pod záštitou Slovenské asociácie pohřebních a kremačních služeb.”

Návštěvníci mali možnosť vidieť jedinečné (ručne maľované) rakvy, mohli si pozrieť najmodernejšie vozidlá, pre správcov miest a obcí bolo zaujímavou ponukou zavedenie elektromobilov na cintoríny.”

Kdysi dávno se prý těšili v dědinách vysokému společenskému postavení hrobníci: Na veletrhu se také konala soutěž o nejlepší tým hrobníků (viz video na internetu). Na mechanizaci tohoto povolání nebývá na hřbitově moc místa. Účastníci ze zemí V4 soutěžili (10 dvojic), **kdo nejrychleji vykope hrob** a samozřejmě o správných rozměrech **(200x90x150cm)**. Bratři Ladislav a Csaba Skladanovi ze slovenského města Želiezovce se tak stali nejlepšími hrobníky ve střední Evropě (**54 minut**).

S pohřebnictvím je ale spojena i politika a třeba EET i střet zájmů. V roce 2013 například vznikla organizace Tobit z.s., která jako první v ČR začala řešit **tabu kolem pohřbívání mrtvě narozených dětí a plodů po potratu**. Existuje i sociální dávka pohřebné **5000 Kč**, státní paušální příspěvek pro maminky. Je to údajně jediná sociální dávka, u které se neposuzují příjmy žadatele. Je kritizována Asociací výše s tím, že peníze by mohly být využity jinak- třeba na výzkum plodnosti, příčin potratu apod.*

Obce, jako je Poříčí, sice nemají matriku, ale zákon chce po obcích, aby se staraly i o pohřebnictví. Musí třeba v určitých případech zajistit pohřbení třeba neznámého bezdomovce, který zemřel nebo ho někdo našel bez známek života na území katastru obce. Cizince nesmí nechat spálit, pokud se jeho země do 1 měsíce nestihne k věci vyjádřit. Stát (Ministerstvo pro místní rozvoj) ji dá pohřebné. **Povinností obce je také zajistit, aby bylo kde pohřbívat.**

Mladočov je spravován a zájmy jeho občanů jsou údajně chráněny obcí Poříčí a tato obec je také správcem zdejšího pohřebiště, které je majetkem Mladočovské farnosti. Obec Poříčí, o péči o hřbitov a o jeho okolí jinak velmi zasloužilá, zapomíná na jeden úsek hned za východní hřbitovní zdí - jde o budovu bývalé školy a o školní zahradu, kde se ve skutečnosti dnes zejména v protáhlé letní sezóně provozuje převeselé rekreační zařízení. Ona péče neodpovídá duchu místa, protože vedle je hřbitov. Hřbitov v Mladočově je **živý**: není to nějaký park, z jehož trávy trčí rezavé zapomenuté kříže. Je pravidelně navštěvovaný, opečovávaný, konají se tam pohřby. Takový hřbitov je třeba chránit, i pásmem ochrany.

Zřídít pásmo, které by změnilo či omezilo možnosti využívání určitého pozemku, je možné nejen

uplatněním **zákona o pohřebnictví § 17**, ale i uplatněním **Stavebního zákona**, který na to pamatuje v **§ 83 Rozhodnutí o pásnu ochrany**.

Na Slovensku mají přímo v zákoně o pohřebnictve ukotven **zákaz jakékoliv nové stavby 50 metrů od hranice hřbitova**: *Ochranné pásmo pohrebiska je 50 m od hranice pozemku pohrebiska; v ochrannom pásme sa nesmú povoľovať a ani umiestňovať budovy okrem budov, ktoré poskytujú služby súvisiace s pohrebníctvom; náhrady za obmedzenie užívania pozemku v ochrannom pásme uhrádza zriaďovateľ pohrebiska; ak sa vlastník pozemku v ochrannom pásme a zriaďovateľ pohrebiska o výške náhrady nedohodnú, rozhodne o nej súd.*

Na to, jaká je praxe na Slovensku, jsme se zeptali Ladislava Striže, předsedy představenstva **Slovenskéj asociácie pohrebných a kremačných služieb**. Zákon se prý skutečně dodržuje, ale v praxi prý došlo k jednomu problému, někdo si nemohl postavit chodníček ke svému domu, a to právě proto, že mu to zasahovalo do etického pásma ochrany hřbitova. Dábel se ale skrývá v detailu a možná, že šlo jen o mylný výklad zákona. Snad tam jednou s novelou zákona nevylijou vaničku i s dítětem.

V Polsku mají v zákoně 150 metrů, ale může se v praxi za určitých podmínek stavět od 50 metrů. (Podle Ustawy o cmentarzach i chowaniu zmarłych jest zakazie budowy w strefie 50 m wokół cmentarzy).

V anglosaských zemích je to různé, tzv. *cemetery zoning* (odstupné pásmo od hřbitova) se liší město od města, pokud se nerozhodne jinak, bývá to v zákonech či vyhláškách minimálně **7,5 m** (25 stop) u malé stavby, u stavby vyšší než 7,5 m pak takový odstup, jako je výška budovy. A opět s **etickým aspektem** - obchod třeba ano, ale s pohřebnickými potřebami (svíčky, umělé kytky apod.)

Pan místostarosta obce Poříčí se na zasedání ptal, jak je to na Ukrajině, místo aby o problému věcně debatoval, což bylo naše přání. On sám coby zastupitel, člen pastorační rady, aktivní věřící katolík, stavebník a „zakladatel obce“, jak nás, nerodáky, jednou informoval pan zastupitel Vojtěch Faltys, by se měl o takové věci už dávno zajímat a pomáhat zde pěstovat funerální kulturu, než se takto malicherně ptát.

A jaká je praxe v ČR při uplatňování § 17? Poněkud vypovídá o poklesu tradiční kultury respektu k zemřelým. Na věci jsme se zeptali jak vysokého ministerského úředníka pana ThLic. Tomáše Kotrlého, Th.D., tak i právníka z kanceláře ombudsmana pana JUDr. Marka Hanáka a předsedkyně spolku Tobit, z.s.

Ing. Jany Vališové z jihlavského magistrátu. Zkrátka pobrali jsme rozumy od odborníků a z informací na internetu. Dlouho a ochotně si povídali telefonicky a nevyhrožovali nám, že jim otázky máme dát jediné písemně (!), po uhrazení peněz nebo že na nás vezmou židli a zavolají policisty. A neřekli nám, že se s námi nedá bavit. Otázkou je, proč přesně si to o nás starosta a někteří jiní myslí. Nelogická rétorika na nás nejspíš nefunguje.

Paragraf 17 – tak ten se tam původně prý dostal ještě za pana doktora O. Motejla. Lidé se nechťeli smířit s tím, že podnapilí očurávají a zvracejí na pozemky za hřbitovem. Nechťeli se smířit s diskotékami, vinárnami či s tím, že sama obec pozve a postaví **kolotoče** „pro zábavu“ hned vedle hřbitova. Právní výklad tohoto paragrafu ukládá za konkrétních okolností provozovatelům povinnost zřídit pásmo ochrany. Ani u hřbitova daleko od vesnice nikdy není jisto, kdy se jeho okolí změní v developerskou zónu. Po zřízení pásma ochrany okolo hřbitova by pak stavební úřad při vydávání svých rozhodnutí nebyl regulován jen územním plánem, ale také limitován i pásmem ochrany.

V praxi se tomu ale obce brání, což je dáno i tím, že by musely coby **provozovatelé vyplatit** některému z vlastníku okolního pozemku, který se ocitne v zóně, **odškodné za omezení**. Záleží ale na žádosti, co přesně by se navrhovalo zakázat. A pokud by obec do svého návrhu na seznam činností, které by měly být zakázány, tam nedala, co se sluší a patří, hrozilo by, že **se vlk nažere a koza zůstane celá**. Provozovatel rekreačního zařízení v Mladočově sice není vlastníkem pozemku za hřbitovem, ale obec je vůči němu vázána smlouvou. Pokud by bylo pásmo zřízeno, nepochybně by to jeho zasáhlo a měl by právo žádat o odškodné obec Poříčí, třeba soudní cestou, historie by se tak trochu mohla opakovat. Nic snad ale obci nebrání nájemní smlouvu změnit, nebo ji vypovědět.

Zdá se nám, že u hřbitova v Mladočově vzhledem k místním okolnostem mělo být pásmo ochrany zřízeno už dávno, a to hned po přijetí poslední novely zákona o pohřebnictví. Jinak tento areál bude neustále někoho pokoušet k podnikání s rušivým a negativním dopadem na hřbitov, třeba k postavení multifunkční haly. Obec ale o to nejspíš dosud neměla zájem, stejně jako neměla zájem o ničem na zasedání diskutovat. Na podnět na diskusi naši poslanci nereagovali, jako by ohluchli. Obec tedy nemá nic proti tomu, že střecha venkovní kuchyně nemá dostatečný odstup (téměř žádný) od zdi hřbitova, a proti stavbě dalších chat, které objekt jednoznačně zhodnotí. I ve farní radě jsou osoby, které jsou současně obecními zastupiteli (a staviteli) a zajímaly se dosud asi spíš o to, co by se dalo postavit a opravit, než o budování etického pásma ochrany- takovou myšlenku by nejspíš zatíplí stejně rychle, jako když na zasedání odsouhlasí, že na téma školy a tábora se nebude ani vést jakákoliv diskuse. V

úvodu textu máme citát, že hřbitov má atmosféru, která odráží kulturu místních obyvatel. Atmosféra u místního hřbitova, zejména v letní sezónu, odráží kulturu obce Poříčí, která Mladočov a hřbitov spravuje, a to nejen funerální, ale zejména tu politickou.

Pokud jde o školní zahradu, přirozeně se zde nabízí i myšlenka **malého a pozvolného rozšíření hřbitova** (probourání se na původní zahradu), který je už tak **přetěsnaný, o další hroby a park vzpomínek**. Nebo také o NIC nového. Každopádně něco, co spíš udržuje pokoj a pietní TÍCHO pro rozjímání a netříská se tolik s duchem hřbitova jako dětský letní tábor s **nepietní hudbou a zábavou, jež nehledí na okolí**.

Kdyby se stíněný hřbitov proboural a rozšířil, symbolicky by se to mohlo v dobrém smyslu interpretovat také tak, že církev (farnost) **přijímá do své široké náruče více lidí**.

Podělíme se s Vámi o jedno tajemství: Podat žádost o zřízení pásma ochrany okolo hřbitova v Mladočově (prostřednictvím vydání územního rozhodnutí)

spolu s technickým
nákresem může nejen
vlastník či
provozovatel hřbitova,
ale **kdokoliv**. (Vlastník
by měl ale právo podat své
stanovisko). Třeba i pan
Věneček s panem
Rakvičkou z Prahy 13.
Jakmile by se podala
žádost se vším, co k
tomu náleží, roztočil
by se pomyslný
kafomlýnek či spíš **správní
flašinet**.

Stavební úřad vydá rozhodnutí o zahájení územního řízení. K němu dotčené subjekty (z toho okruhu minimálně 100 metrů), které budou účastníky řízení, budou moci podat námítky. Předpokládáme, že jednou takovou potrefenou pořádnou husou by byla obec.

Naše obec potřebuje peníze na dofinancování různých svých ambiciózních projektů a každá koruna se jí hodí, proč by jinak ani nechtěla o věci diskutovat. Už nyní má i nevyřízenou pohledávku od některých svých občanů, kterým nemůže vrátit peníze, že? Tudíž vězte, že podle našeho soudu skutečnou motivací obce podávat v této fázi námitku (pokud by ji podávala) proti zahájení řízení by byly nejspíš peníze. Stavební úřad by vydal rozhodnutí, a sice že pásmo ochrany se zřizuje. Anebo také nezřizuje, čímž ale celý proces nemusí skončit...

Níže na závěr předkládáme vzor písemného návrhu pro obec, který by mohl pocházet od kteréhokoliv občana obce, který se může vyjadřovat k novému územnímu plánu:

Návrh na změnu využití pozemků vydáním rozhodnutí o pásmu ochrany okolo pohřebiště v k.ú. Mladočov

V souvislosti se zahájením zpracování nového územního plánu obce Poříčí u Litomyšle tímto reagujeme na výzvu starosty obce Poříčí u Litomyšle Františka Bartoše otištěnou v Poříčském zpravodaji (str. 5), č. 4 roku 2016 a předkládáme následující:

Navrhujeme, aby se okolo hřbitova v Mladočově zřídilo etické „**pásmo ochrany**“ vydáním rozhodnutí podle Stavebního zákona - **Rozhodnutí o ochranném pásmu, § 83**, nebo podle stávajícího **Zákona o pohřebnictví § 17**, který říká: 2) **Ochranné pásmo okolo veřejných pohřebišť se zřizuje v šíři nejméně 100 m. Stavební úřad může v tomto ochranném pásmu zakázat nebo omezit provádění staveb, jejich změny nebo činnosti, které by byly ohrožovány provozem veřejného pohřebiště nebo by mohly ohrozit řádný provoz veřejného pohřebiště nebo jeho důstojnost.**

Odůvodnění:

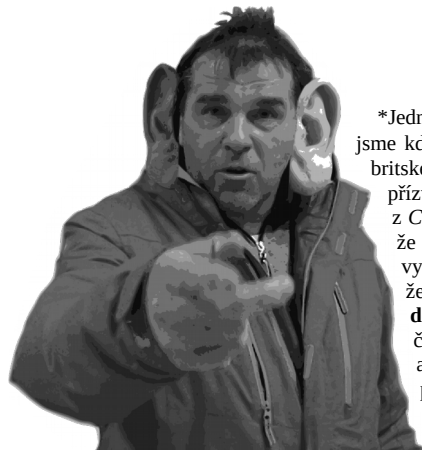
Pohřebiště v Mladočově je živým a opečovávaným hřbitovem a je kulturním dědictvím. Jeho provoz je veřejnou službou. Je tedy i **ve veřejném zájmu, aby důstojnost hřbitova byla co největší.**

V současné době je ale například parcela č. 101/1 (zahrada) k.ú. Mladočov, bezprostředně sousedící s pozemkem pohřebiště (parcel. č. 1), ve skutečnosti využívána jako rekreační areál. Soukromý podnikatel, jemuž obec Poříčí pozemek zahrady i budovu bývalé školy pronajímá, tam pořádá zábavné dětské letní tábory (5 turnusů) a poskytuje zázemí dalším podobným aktivitám, jako jsou školní výlety, srazy, oslavy nového roku apod. Často je používána moderní hlasitá hudba. Ubytovací kapacita areálu je navýšena na cca 200 dětí, které se sem do vesnice Mladočov o cca 85 obyvatelích jezdívají rekreovat a především pobavit. Toto vše nejenže se již dávno přestalo slučovat s pietou hřbitova, ale též negativně zasahuje do sousedských vztahů, do práva na rodinný život některých místních obyvatel, do pohody jejich bydlení a nepochybně to rovněž snižuje hodnotu některých nemovitostí v okolí. S areálem je v neposlední řadě též spojeno navýšení provozu (auta, autobusy) v V.-IX. měsíci roku. V letošním roce přibýly v areálu další montované chatky.

Děti z různých končin ČR se sice potřebují rekreovat a bavit, tuto skutečnost ale nelze překlápět a upírat z tohoto důvodu místnímu hřbitovu důstojnost.

Právní výklad českého zákona o pohřebnictví se nicméně přiklání k tomu, aby ve jménu veřejného zájmu byla důstojnost a pieta hřbitova zajištěna a aby byla co největší.

Zastupitelé (a z nich členové KDU-ČSL a členové Mladočovské pastorační rady) podle všeho dosud podnět výše nenavrhli na bod k ústnímu projednání na zasedání zastupitelstva obce Poříčí a odmítli o tom diskutovat na konci posledního letošního zasedání navzdory vlastní výzvě obce učiněné v radničním periodiku. **Možná potřebují dotace na nové uši.**

*Jedna z pozoruhodných teorií, o které jsme kdy slyšeli a četli, je teorie (i praxe) britské lékařky (se silným ruským přízvukem) Natashi Cambell MCBride z *Cambridge Nutritional Clinic*, a sice, že příroda, jakkoliv to zní krutě, využívá plod k detoxikaci těhotné ženy, která se **samovolným potratem detoxikuje** (čistí). To proto prý musí často mockrát potratit (než se očistí) a pak se donošení zadaří. Dokonce příroda údajně obětuje jedno z dvojčat, do kterého "napere" toxinů více. Pokud se ale dítě narodí,

Mělo by se požádat o dotace na často to bývá právě ono zlaté uši pro všechny zastupitelé, protože situace je neutěšená.

prvorozené (často císařským řezem), u něhož se střeva proto, že neprošlo porodními cestami, nezakolonizovaly správnými kmeny mikroflory, které má **autismus** (dnes epidemie) a jiné nálepky (později s tím, jak má rostoucí či stres zažívající tělo na výživu a detoxikaci vyšší nároky, **schizofrenie**, deprese). Ona špatná mikroflora poté špatně tráví v tenkém střevu potraviny (zejména sacharidy-škroby) a vypouští do krevního oběhu jedy. Mozek tak nemá adekvátní výživu a je stejně nemocný a otrávený, jako druhý mozek- střeva. A údajný **epileptický záchvat** pak není nic prý jiného než **upouštění ventilu** toxinů z mozku. Detoxikací, nasazením silných mnohakenových probiotik (Biokult) a změnou stravy, z níž na čas pacient vynesla škrobovou zeleninu, ale používá kromě masa a **kostních vývarů** i politicky nekorektní nasycené tuky, jako je **kachní, husí a vepřové sádlo, máslo**, lze údajně zvrátit onemocnění, jako je autismus, **pokud** lékař (zpravidla studiem výživy nepoznamenan) neváhá (neztrácí drahocenný čas) a neváhá s diagnózou a dítěti není víc než 4 až 5 let. Prevence ale spočívá v detoxikaci a výživě matky i otce před početím. Pouze ve slovenštině vyšla kniha doktorky Natashi *Syndrom trávenia a psychologia*.

Odkazy k tématu pohřebnictví:

pohrebnictvi.cz, kekorenum.cz, Zákon o pohřebnictví, tobit.cz, publikace: Oldřich Pakosta: *Litomyšlský hřbitov u kostela Sv. Anny: Hroby významných osobností a náhrobky umělecké hodnoty*; Klára Samková: *Romská otázka – psychologické důvody sociálního vyloučení Romů*, Tomáš Kotrlý: *Pohřebnictví*

Zamítnuto: žaloba starosty obce Františka Bartoše proti Dudmanovým z Mladočova

Žaloba byla v plném rozsahu zamítnuta. Žalobce se sice odvolal, nicméně to odvolání podle paní soudkyně bylo údajně ve smyslu *Odvolávám se...* (asi šlo o takové plácnutí do vody). Prý je proto ještě vyzvala, aby to zdůvodnili. Osobně si neumíme moc dobře představit, z které strany by bylo možné to rozhodnutí vůbec napadnout. Někdo rád luští křížovky, my se zase těšili na odůvodnění odvolání, k němuž jsme se již vyjádřili na třech stránkách se závěrem, že **pokud se žalobce dostal do domněle či skutečně složité situace, nelze tuto skutečnost překlápět do nároků u soudu na zadostiučinění od nás**. S ohledem na výše uvedené proto odvolání žalobce považujeme za nedůvodné, neboť soud dospěl k rozhodnutí, které náležitě odůvodnil.

Nevíme, která vtipná hlava to vůbec vymyslela, že bude Dudmanovy žalovat. Místo aby se starosta obce Dudmanovým omluvil a změnil svou politickou linii a

zaujatost (**nezdraví, protože asi i jemu nesaháme ani po paty a s námi si chce jen dopisovat**), tak chtěl u soudu hájit nehájitelné.

Už si nikdy nemůže kolektivně se svými spojenci (vesměs z klanu pana Boštíka, Faltysů, Rosypalů a nejbližších sousedů) dělat nárok ani na částku **přes 13 milionů korun**, ani na 1 milion korun, ani na 500 tisíc. Udělal nyní tu osobní těžce zaplacenou zkušenost, že **soudy totiž fungují nezávisle na počtu získaných volebních hlasů, popularitě politika v obci či na podpůrné činnosti jeho příznivců**. O dopise příbuzné dvou zastupitelů paní Faltysové z roku 2014 (dostupné na mladocov.cz), kterým obšťastnila mladočovské, Neilovi jednou řekl: *Tolik lidi proti Vám podepsalo petici, a vy přesto nedáte pokoj!* Má to jeden háček: Její dopis totiž nebyla vůbec žádná petice – ta se píše úředníkům s nějakou kompetencí. Pokud by snad sám pan místostarosta uvažoval o rezignaci na funkci místostarosty, pak měli občané napsat petici, avšak nikoliv nám, ale jemu, aby tak nečinil. Byl to spíš neuvážený pokus **zavřít dvěma lidem hubu**. A dost nejapný, protože obsahuje pomluvy a ničím nepodložené hodnotící soudy. Odkryl nám ale naprosto jasně všechny karty druhé strany. Dal nám vítr do plachet. Ostatně se pozastavujeme nad tím, kam se vytratilo křesťanské: "Nesud'te, abyste nebyli souzeni." A napadat osobně druhé za to, že se jako občané věcně a po právu vyjadřují ke konkrétním činům spojeným s komunální politikou, nikoliv k účesům či domnělému životnímu stylu druhých, už s plnou demokracií vážně nemá nic společného.

Stejně tak hojná účast občanů na zasedání dne 17.6. 2015 měla blíž k **řízené provokaci** než k upřímnému zvýšenému zájmu o věci veřejné. Ale jak už to chodí - **kdo seje vítr, sklízí bouři**.

Zpátky ale k žalobě. Psali jsme o ní již v minulém čísle. Tím, že starosta obce Poříčí podal žalobu, zcela se vzdal zodpovědnosti za nastálou situaci a přenesl ji (poněkud předčasně) na někoho jiného. Nejde o to, že by veřejný činitel nesměl žalobu na ochranu osobnosti podávat, ale o to, co jsme již napsali ve svém obhájném vyjádření, a sice že:

Vše, co píšeme, má nějaký věcný základ, navíc prokazatelný díky listinám či nahrávkám. Soud nám dal za pravdu i v tom, že starosta má na rozdíl od nás různé prostředky (jež nevyužívá), jak komunikovat s veřejností. Neprokázal nám ani soudu, že by mu vznikla nějaká škoda, že by objektivně klesla důvěra v něho u voličů či okolních starostů. Ale hlavně – že bychom za ní nesli zodpovědnost my dva.

Samotné hlasování (které bylo spíš jen formalitou) o jeho důvěře v mikroregionu Litomyšlsko na základě našeho pouhého podnětu emailemu je dle žalobce "důkazem" **našeho cíleného pokusu o jeho likvidaci** (jak napsal v odvolání). Jenže hlasovali *bona fide* (v dobré víře) starostové, ne my. A nemuseli (!), kdyby nechtěli. Že se vůbec bude hlasovat rozhodl orgán valné hromady, ne my, kteří jen dali k tomu

podnět. Asi se zlobí na samotné starosty, že vůbec vzali podnět na vědomí. Jak mu to jen mohli udělat!

Podat ale jen podnět je naopak našim občanským právem dle **Zákona o obcích, Svazek obcí § 52 b).** Uplatněním svého občanského práva přece nemůžeme nikomu škodit. **S takovou logikou žalobce by ho jinak musely poškozovat i komunální volby jako takové - že se vůbec musejí “bezdušově” konat.** Na posledním ustavujícím zasedání sdělil Věře: “A měla byste toho (ptát se na dotazy jako občan dle §16 f)) nechat, “protože” v Mladočově nemáte žádnou podporu.” Podporu mám v Zákoně o obcích a to stačí. Znemožňuje spíš sám sebe, že vůbec ukazuje takové totalitní myšlení, které mu v této obci asi dlouho procházelo. Moc mu asi stoupla do hlavy.

Paní soudkyně napsala: **“Tato žaloba by byla na místě pouze za předpokladu, že jde o kritiku, která postrádá jakýkoliv věcný základ a pro kterou nelze nalézt žádné zdůvodnění. Tyto skutečnosti po provedeném dokazování ve věci soud neshledal.”**

František Bartoš však i po vynesení rozsudku tvrdil, že od rozsudku očekával očistění své osoby a že neví, jak se nyní může podívat do očí občanům i svým příbuzným. Jak se může podívat do očí nám? Potřebuje starosta obce Poříčí pro očistění své osoby soud a vinit druhé? Ne. Máme za to, že pro očistění své osoby by se raději měl omluvit Dudmanovým za všechnu šikanu, kterou jim kdy způsobil, za zkreslující pomluvy o nich (všechno je to velká lež...), a to od momentu, kdy prezentoval kanalizaci jako jedinou možnost, až po dnešek. Ke znemožnění se opravdu nepotřebuje Dudmanovy. Židli zvedl nad hlavu sám bez naší pomoci. Sám nám svým jednáním vždy nahrával - pouze sám dával ke kritice podnět. Totéž platí pro pana místostarostu, který i po své zamítnuté žalobě o nás řekl, že jsme *lháři a násilníci*. Co přesně ho k tomu vedlo, nevíme.

Po vynesení rozsudku paní soudkyně zvýšeným hlasem zavolala za žalobcem, který už byl asi ven na chodbě: **“Ale brát na někoho židli také není normální!!!”**

Z protokolu ke spisové značce tohoto případu 6C 276/2015 (C znamená civilní) opisujeme slova starosty Františka Bartoše: **“Kdybych byl tím člověkem, kterého označují žalovaní v Mladočovských vidlích, tak bych nemohl vykonávat ani funkci starosty, ani bych nemohl být členem dalších spolků.”**

Sám si tedy pan starosta nad sebou vyřkl ortel. položil hlavu na špalek. Nevíme přesně, co měl na mysli “tím člověkem”. Jako Hitler ale není, je Františkem Bartošem.

Úspěch náš, kteří jsme se hájili sami bez právníka, není dán ani tak jenom tím, že jsme unesli důkazní břemeno, které je v případě žaloby na ochranu

osobnosti z větší míry na žalovaných, jako spíš tím, že celá žaloba byla prostě absurdní.

Nadále se však starosta obce nezdržuje (třeba před zasedáním) poznámek o tom, ať se Neil odstěhuje, *nejlépe za kanál.* **Prohlašujeme, že kvůli starostovi obce Poříčí jsme se do Mladočova nenastěhovali. Kvůli němu se tedy ani nehodláme odstěhovávat.** A že je Neil přivandrovalec? To nevádí. Hlavně že tu imigranty není “přesoleno”. **Někdy není ani tak důležité, odkud člověk přišel, ale kam vlastně kráčí.** Neil občas projede přes Poříčí ve svém Zetoru 3011, nebo seškrabuje z opařeného prasete štětiny – lze tedy konstatovat, že jeho integrace proběhla nakonec vlastně docela úspěšně. Bez koruny z dotací na integraci cizinců.

U soudního líčení pan starosta Franta sdělil, že by si přál, aby se Mladočov osamostatnil. Totiž *tak moc přál* se sepjatýma rukama...(asi na spásu své duše). Mladočov se v tuto chvíli osamostatnit jako samostatná obec nemůže (novela zákona není), i když **existuje řešení pro oddělení Mladočova od Poříčí: § 26 Zákona o obcích (změna hranic)!** Mohl by se odpojit od Poříčí a připojit jen k takové obci, s níž její **katastr hraničí.** Historicky by takové nároky měly jednoznačně patřit **obci Desná.** Muselo by jít o uzavření nějaké *koordinální veřejnoprávní smlouvy*, ve které by se dvě obce dohodly na **změně hranic**, a před tím vše projednaly s katastrálním úřadem. Uzavření dohody by se muselo nahlásit Ministerstvu financí, katastrálnímu úřadu, FÚ. Ano, všechno má nějaké řešení, jenomže i když Mladočov byl mnoho let (300?) spojen s Desnou, z dějin je zřejmé, že mladočovští zastupitelé i s ní bojovali za samostatnost Mladočova a chtěli si o své vesnici rozhodovat sami. Poříčí však odmítá zřídit bez věcného a logického odůvodnění osadní výbor pro Mladočov.

Po tom všem můžeme konstatovat, že nám osobně by prozatím postačila **jedna změna:** zda by se v obci nenašla osoba, která by lépe vyhovovala našim představám o starostovi - která nebude tak často vypadávat z role starosty a nebude nikomu vadit a škodit. Tedy ani nám. **My, pouzí občané, nechceme vládnout; my chceme jen důvěřovat,** napsal Karel Čapek v roce 1925.

Zamítnuto: žaloba JUDr. Pavla Nádvorníka ze Zrnětína proti městu Vysoké Mýto

Zamítnutím skončila pro žalobce pana Pavla Nádvorníka ze Zrnětína jeho žaloba proti městu Vysoké Mýto.

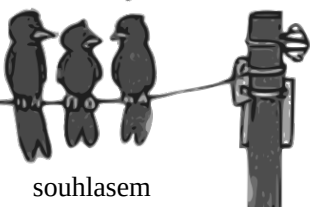
Píšeme o tomto případě, protože osoba **tajemníka** spadá do kategorie osob, jež rovněž musejí počítat s drobnohledem veřejnosti. Žaloval navíc ne souseda, ale veřejný subjekt, kterým je město Vysoké Mýto,

právě v souvislosti se svým působením na radnici v

letech 2012-2015. Je také spojencem a zmocněncem stávajícího vedení obce Poříčí, neboť zastupuje při soudním jednání jejich advokáta dr. Mitrovce. A jak říká jedno úsloví, **vrána k vráně sedá, rovný rovného si hledá.**

Používá WIFI...

Opakujeme, že obecně jakýkoliv tajemník města nesmí mít ze zákona funkci v politické straně, na místo je přijat a odvolán jen se

souhlasem Krajského úřadu. Změny, které jsou dané komunálními volbami by se ho neměly týkat. V podstatě pokud neudělá skutečně závažné pochybení, může ve funkci přežít všechny volby a setrvat v práci až do důchodu. Jednou za 100 let ale dojde k výjimce. Jedna taková se asi právě stala:

V žalobě se pan Nádvorník domáhal 1 milionu korun zádostiučinění za údajný tzv. **bossing** - šikanu ze strany nadřízeného – od stávajícího starosty města Vysoké Mýto Ing. Jiráského). Ukládal mu prý nesmyslné úkoly a prý snižoval jeho důstojnost; snížil mu plat. Šikanu a ponižování spatřoval například v tom, že se měl přestěhovat do menší kanceláře, že se měl očipovat (mít kartičku na zaznamenání své pracovní doby) stejně jako ostatní zaměstnanci a po nějakou dobu vykazovat konkrétní pracovní náplň, aby si starosta udělal představu, co přesně dělá, kdy přichází a odchází do práce, aby se na něho vztahovaly cestovní příkazy. Podle žalobce to vše mělo negativní dopad na jeho zdraví (příčinná souvislost), byl prý nucen kvůli toho opustit své místo.

U 2. jednání, na které žalobce osobně dorazil, vyšlo najevo, že ve skutečnosti se věci měly poněkud opačně a jeho stranou byly pouze jinak interpretované, a to za starého i nového vedení města. Se souhlasem bývalého starosty pana Ing. Součka mu byla přidělena velká kancelář, kterou mu nově vybavili nábytkem za zhruba 100 000 Kč. Měl údajně i svou **lednici opatřenou zámkem (?)**. Po svých podřízených tehdy chtěl, aby nadále nosili jmenovky, sám byl však výjimkou z pravidla, které pro něho neplatí: *...nebyl jsem úředníkem, ale vedoucím úředníkem*. Všichni podřízení se čipovali, od sebe to nevyžadoval on ani bývalý starosta města. Na pracovní obědy občas prý musel jezdit s panem starostou ne do běžné jídelny, ale někam za Vysoké Mýto do restaurace Jangelec. Mohlo se tedy někomu snad zdát, že kolem jeho osoby vládlo jakési “nadstandardní ovzduší”.

I někteří jeho podřízení u soudu vypovídali v jeho neprospěch, a sice, že to byl naopak on, který je šikanoval či ponižoval. Například dlouholetý zaměstnanec města pan Felgr vypověděl, že se cítil v rozpacích, když mu na poradě žalobce naznačil, že na

rozdíl od jiných (chytrých lidí) nemá VŠ vzdělání a neví, o co jde. “...mohu říci, že nálada se za působení starosty Ing. Jiráského změnila. Byla lidštější. Žalobce již vůči nám nemohl uplatňovat “vládnoucí metodu”. Na úřadě pracuji 37 let a za doby, kdy žalobce dělal tajemníka, to bylo nejhorší období. Většina mých kolegů chodila se strachem, co bude. Žalobce byl všemocný vládce. Nástupem nového vedení se to uvolnilo a mohli jsme normálně dýchat. Žalobce měl své metody, které uplatňoval bez diskuze, ...byl mi sniženo osobní příplatek.”

Podobně vypovídal občan jedné malé obce (později její starosta), který pro město pracoval jako referent životního prostředí. Tento se dopustil občanského přestupku na zasedání své obce (o někom řekl, že někoho údal), proti čemuž nijak nebrojil, jen zaplatil pokutu, pak byl několikrát na přestupkových řízeních, protože třeba jeho přátelé lovili ryby na obecním rybníku. Osobní ohodnocení mu bylo tajemníkem sníženo právě prý kvůli občanskému přestupku. Z pohledu manažerského jde ale o krok diskutabilní, protože snižování ohodnocení (místo slovní promluvy do duše) pouze zaměstnance demotivuje. Pan Nádvorník, který byl údajně spojencem opozice vůči tomuto starostovi v dané obci, mu kvůli tomu údajně snížil osobní ohodnocení. Jednou či dvakrát musel v nouzi použít sledované služební auto k jízdě ke svému obecnímu úřadu. Nakonec proto prý dostal od pana tajemníka výpověď za porušení pracovní povinnosti. Už se mu tam stejně nelíbilo.

Nový tajemník města pan Mgr. Vlček, tehdejší dotační referent, nemá výhrady ke svým povinnostem: “*Myslím, že funkce tajemníka není funkce poloboha, ale žalobce se tak choval.*”

Jeden zaměstnanec vypovídal, že sám se několikrát za ta léta již stěhoval z jedné kanceláře do druhé, aniž by to bral jako šikanu.

Dalším problémem podle slov žalovaného údajně bylo to, že žalobce zavedl **paralelní schůze**, o jejichž obsahu se pak vedení města dozvíдалo z doslechu, věci se tam vykládaly jinak než na zasedání města, což se pak vnímalo jako určitou **dvojkoľejnost**, která žádné instituci či firmě nesvědčí, protože by měla vystupovat jednotně. Nový starosta proto navrhl zrušit tyto porady. Žalobci se také nelíbilo, že měl vymáhat pohledávku města po bývalém starostovi, totiž se o to postarat.

Když byl pan tajemník v pracovní neschopnosti, vytkl mu starosta města, že nejmenoval hned písemně svého zástupce. Pouze ústně to kategoricky nařídil panu Felgrovi, ten to ale odmítl. Starosta se nakonec odhodlal snížit panu Nádvorníkovi osobní ohodnocení, protože údajně nevypovíдалo odvedené práci. Byly tam i další vzájemné výtky.

Je zajímavé, že **k ukončení pracovního poměru došlo na jeho vlastní žádost a po vzájemné dohodě**. Jako úředník měl žalobce nárok na odchodné ve výši 5násobku svého platu. Míval údajně osobní ohodnocení 80 % a dobrý plat. Požadoval na

odchodnou nakonec ale ještě další 2 platy navíc, tedy celkem 7 platů. K dohodě došlo. To mu však očividně nestačilo, protože na město podal žalobu. Vzhledem k atmosféře, jaká nejspíš tehdy panovala na úřadě, je pochopitelné i z manažerského pohledu, proč na tento požadavek (další 2 platy) stávající starosta města kývnul. Takové rozhodnutí je ale zpětně (obzvlášť poté, co soud zamítl nárok na finanční satisfakci) trochu diskutabilní, protože takový ústupek mohl pana Nádvorníka povzbudit v plané naději, že mu město opravdu něco dluží.

Pokud tajemník nutí své podřízené, aby nosili jmenovky a sám je výjimkou zpravidla (jakkoliv zákonnou), můžou si to jeho podřízení vykládat jako signál, že nejsou jedním týmem, nejsou si rovni. Stejně tak lidé by měli být spravedlivě posuzováni dle svých zkušeností či ochotě se učit, nikoliv primárně podle formálních úspěchů, jako je dokončené vysokoškolské vzdělání, které není nutně ničeho zárukou.

Jemně diskutabilním je přitom samotný VŠ titul samotného pana JUDr. Nádvorníka, který ho získal na policejní akademii. Česká veřejnost je od průšvihů pana Jana Kalvody a skandálu na právech v Plzni, k titulům JUDr. nedůvěřivá, nicméně má za to, že se vždy jedná o absolventa právnické fakulty, byť v Plzni. Je pak trochu ošemetné, pokud osoby, které ho nezískaly na právnické fakultě samy nevyvádějí ostatní osoby s nulovým právním povědomím z tohoto omylu, a když další vypovídají, že byli přivedeni do rozpaků jen proto, že nemají VŠ. I v médiích se dočteme, co řekl údajný advokát Pavel Nádvorník, právní zástupce společnosti Multiagro (kauza skladu výbušnin) ve Slatině u Vysokého Mýta: „*Jako všechny dosavadní verdikty považujeme i tento za nespravedlivý a budeme podávat kasační stížnost,“ prohlásil po konci krátkého jednání advokát Pavel Nádvorník.*“ Novináři si mohou sice psát nepravdy, ale podat kasační stížnost může povinně stejně jen pravý advokát zapsaný v ČAK. (Zdroj: <http://bit.ly/2i3uTUD>). Malý doktorát není spojen s vyšším stupněm vzdělání než je magisterské, ale JUDr. aspoň naznačuje obor specializace.

Nabízí se závěrem otázka, jakým způsobem vůbec byl pan Nádvorník vybrán do své funkce, jak vůbec proběhlo za bývalého pana starosty Součka výběrové řízení na místo tajemníka, který by měl mít manažerské schopnosti. Do výběrového řízení se údajně přihlásilo 8 osob, řízení se nakonec zúčastnilo jen 5 osob a vybrán pohovorem před komisí byl pan Nádvorník jako uchazeč, který údajně *nejlépe splňoval předpoklady pro funkci tajemníka*. Není nám známo, zda to bylo nějak věcněji odůvodněno – v čem přesně spočívaly jeho lepší předpoklady v porovnání s dalšími uchazeči.

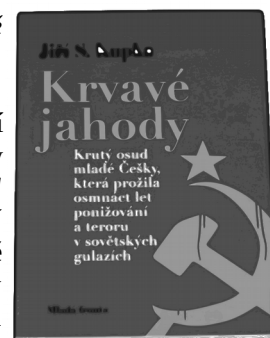
Situace žalobce není jednoduchá, jenže člověku se stejně vybavuje jedno úsloví: „*Čím člověk zachází, tím také schází.*“ To ovšem zdaleka není tak úplně přesné. Takto může uvažovat leda naše babička, nikoliv paní soudkyně. Ta v rozsahu žaloby pouze věcně zkoumala, zda došlo k šikaně ze strany zaměstnavatele, a **žalobu**

poté zamítla. Jeví se nám to spíš tak, že šlo o domnělý *bossing*, tedy jen žalobcem si takto vykládaný a jako reálný snad prožívaný. Mohlo snad jít o pouhý přenos vlastního stínu, o projekci obsahu vlastního nevědomí na druhého (Jung).

Ve skutečnosti šlo ze strany města spíš o snahu o narovnání vztahů na úřadě, zlepšení jeho fungování a pohody na něm. O to, aby se ukázalo, že na místě tajemníka je skutečně osoba, která tam patří a bude vděčná za to, že tuto práci má, třebaže bude mít na přechodnou dobu snížený plat, protože vrabec v hrsti je lepší než-li holub na střeše. Ještě jinak: **Tomu, kdo má, totiž bude dáno a bude mít hojnost, ale tomu, kdo nemá, bude vzato i to, co má.** Matouš, 13:12

KRVAVÉ JAHODY, aneb *Jsme dvě sestry* (kniha)

Knihu *Krvavé jahody* napsal pan Jiří S. Kupka podle vyprávění Věry Sosnarové. Její podtitul zní *Krutý osud Češky, která zažila osmnáct let ponižení v ruských gulazích*. Titul není úplně přesný, protože řadu let strávila i v kolchoze a v průmyslu (třeba na parníku - plovoucí továrně na zpracování a konzervování ryb a krabů), ale je pravdou, že šlo vždy o otrocky mizerně placenou práci, o nevolnictví. Kniha má rovinu vážnou i úsměvnou a má šťastný konec jak z růžové knihovny. Příběh je ale reálný.

Vypovídá a je svědectvím o bezpráví po 2. světové válce, k němuž došlo na území Československa osvobozeného z velké části i Rudou armádou. Padlo tu na jednu stranu asi 100 000 ruských chlapců a mužů- čest jejich obětem, ale zároveň se tito a jejich velitelé občas chovali jako dobyvatelé, kteří si tu a tam něco vezmou jako válečnou kořist. A než se pan Beneš s panem Korbelem, otcem Madelaine Albrightové, vrátili ve stejném letadle roce 1945 z Londýna do Prahy, nezajistila se ochrana československých občanů před Rusy.

Z Ruska ještě před válkou totiž utekla řada lidí. Pokud se však ocitli v zemích, které pak Rudá armáda osvobozovala, ocitli se v hledáčku NKVD (Lidový komisariát při Ministerstvu vnitra), který si vedl seznamy těchto osob - **zrádců, kteří se těžce provinili proti socialistické vlasti, ale mohou si to odpracovat**. Zatýkali je i u nás (ani se neví, kolik lidí Rusové unesli) a odtáhli zpátky do země Sovětů.

Otcem paní Věry Sosnarové (roz. Mělkinové) byl Čech, matka byla ruská imigrantka, která přišla do

českých zemí s českými legionáři. Když Věře bylo asi 14 let, s mladší 9letou sestrou a s matkou byla Rusy odvečena vlakem zpátky do Ruska, **přestože se narodily už na Moravě, kde byly doma.** Jely s ostatními zajatci nejprve do Maďarska a pak dál na východ, na Sibiř do gulagu, kde se musely naučit pracovat v lese, v zimě s hořčicí v botách.

V knize lze identifikovat několik osudových okamžiků, které rozhodly o bytí či nebytí - o dalším osudu paní Sosnarové. Prvním takovým okamžikem je pozdní příchod domů, kdy na ní matka ještě na Moravě čekala s kufry, a nestihla proto před Rusy utéci.

Druhým okamžikem byla chvíle, kdy ji ruský voják pobídl, aby vyskočila z vagónu a šla si natrhat třešně. Natrhala si je, ale pak na poslední chvíli skočila dobrovolně do rozjetého vagonu, kde byla její sestřička s matkou, které nechtěla opustit.

Další moment byl ten, kdy ji intuice probudila a kdy stačila zabránit matce, aby ji ve spánku zabila sekerou. Dcery ale život měly teprve před sebou a chtěly ho žít, jakkoliv byl přetěžký a jakkoliv nebyl moc k žití, **s nadějí a v modlitbě za návrat domů.**

Knih je příběhem o nezměrném utrpení, křivdě, bezpráví, brutalitě a krutosti, ale o to výrazněji na takovém pozadí se vyjímá dojemná lidskost a dobré srdce člověka. To třeba když Sibiřan stařík Nikolaj z vesnice blízko gulagu přinese na její záchranu (Čechoslovačky) kobyli mléko *kumys*. To když například jedna žena nemůže tolik pracovat (řezat dříví) jako druhé, protože je slabá a nemocná, ale ostatní kryjí její stav tím, že plní pracovní povinnosti za ní. Pokud ji velitelka schválně přeřadí do skupiny Němek, kde se za ní snad nikdo nebude obětovat, opět nepochodí, protože stačí, aby se jen jedna jediná začala kvůli ní ničit, a další začnou pracovat, aby se ta druhá neničila prací za tu nemocnou. Dojemná je i instinktivní lidskost Věry Mělkínové, která v jedné chvíli odmítá vhodit do hrobu člověka, který ještě žije. I za cenu fyzického napadení. To když zlato po mamince dala hlídači - vyměnila ho za prosbu (za naději) k hlídači, aby jiná na smrt nemocná žena, kterou dali na několik dnů do kobky (díra jako "cela" v zemi) zrovna když začalo pršet, dostala od něho občas teplý čaj. Donesl. 3 x za 10 dnů.

Chovanky gulagu si mohly vybrat - buď mrznout, nebo si vzít oblečení ze "sekáče"- vatovaný kabát po padlém Němci (s dírou po kulce a zaschlou krví). Jíst chléb pečený ve formě vymazané olejem z autodílny, nebo nejíst a snížit svou šanci na přežití.

Nejvíce se bude čtenáři asi svírat srdce v momentu, když se s mladší sestřičkou vydá na rozkaz do lesa za prací a při té příležitosti si chtějí obě nasbírat jahody. Ve skutečnosti bude jejich úkolem snášet zastřelené Poláky do již připraveného hromadného hrobu. Ani ne všudypřítomná hrůza ze smrti, jako spíš zklamání té sestřičky Naděnky, že lesní jahůdky, na které se toto dítě (ta nevinná dušička poslaná z Brna do gulagu) tolik těšilo, jsou teď potřísněné čerstvou krví, jistě zasáhne čtenáře

více. Proč by jinak autor nazval knihu Krvavé jahody? Kniha vypráví:

"Žila starostmi, které jsou pro člověka na svobodě nicotné, ale v lágru mají váhu zdraví a života. Nezmeškám kvůli průjmu nástup? Vyjde na mě patka chleba, která je o deset gramů těžší? Dostanu dnes ostrou pilku? Bude nářadí vydávat nabručený Tretjakov, nebo laskavý Aljoša, který uzná, že loupák je třeba přebrousit? Stačí nasbírat dost cedrových šišek, abychom z nich mohly vyloupat olejnatá jádérka?"

Po smrti Stalina v březnu roku 1953 s Chruščovem postupně sice nastalo politické tání, nicméně sovětské úřady se neměly k tomu, aby se děvčata směla vrátit do Československa a jejich vlast sama je nepostrádala. Maximálně jim nabízeli, aby se staly občankami SSSR, čímž by si ale navždy zavřely dveře zpátky domů. Doufaly a sloužily jako levná pracovní síla - pracovaly v rybárně, v cementárně, naučily se výrobě různých druhů litiny. Věra se naučila řídit kombajn (netrpělivá zaučovatelka ji ale bila, až ji tekla červená). Ale díky této dovednosti si později doma v Československu, kam se jí se sestrou podařilo po 18 letech vrátit, našla manžela. Ten v ní našel moc vděčnou a praktickou ženu, která byla jako on šťastná na venkově a netoužila po šťastnějším životě ve městě.

Jako řidička kombajnu zachránila plán předsedy českého družstva, který urgentně potřeboval při žních za jednoho řidiče náhradu:

"To je plán v řiti," usoudil Karel Král....Najít o žních kombajnéra náhradníka bylo považováno za zázrak...

"Pane Král, já umím řídit kombajn."

Král se nejprve uchechtl, neboť se mu zdálo, že Mělkínova mluví z cesty. "Nepovídej."

"S es-ká čtyřkou jsem dvoje žně jezdila v kolchoze Geroj Kulikov ve Sverdlovské oblasti. Nepovídám."

"Máš na to papíry?"

"Prosím vás! Já nemám papíry ani že jsem se narodila...Papíry mám jen ze slévárny...Od hodiny můžu dělat mistrovou na šedý litině. S námi za těch dvacet let vymetli kde co."

Předsedovou škodovkou dojeli k polní cestě a potom po vysokém strništi ke kombajnu. Už když Věra kladla nohu na stupátko, poznal Sosnar, že ženská ví, jak se do kabiny leze a kde se má držet."

Těsně před tím, než se jim podařilo dostat domů, pracovaly v Nižním Tagilu a tu jednou v zimě na ulici kolem ní a její sestry prošli dva muži. Byli to Čechoslováci z Ministerstva zemědělství, kteří měli uzavřít družbu s nějakým kolchozem.

Uslyšely češtinu:

"Jsem zmrzlej, jak psí hovno na Tří krále."

Cizinci nesměli vozit

poštu, přesto se děvčatům podařilo napsat **dopis** a přes tyto muže ho vyvést ze SSSR do ČSSR. Žádaly v něm o práci na venkově ve družství Nový Šaldorf.

Celou knihou vůbec se line silný motiv touhy po domově a křesťanská modlitba za návrat zpátky domů do Československa. Domov symbolizuje kočička zmíněná na začátku i na konci knihy. Po návratu nesměly do doby, než pan Kocáb vyprovodil sovětské vojáky zpátky, hovořit o ničem, co se jim stalo (podepsaly mlčenlivost), a hlásit se StB, která jejich mlčenlivost snadno ovládala hrozbou návratu do Ruska.

Citací z knihy ukončíme toto pojednání o osudu ženy, která je stále naživu, ale po které Česká správa sociálního zabezpečení (kvůli uznání důchodu) prý chtěla, aby donesla potvrzení od bývalých "zaměstnavatelů" - gulag atd.

"Pane předsedo družstva, my žijeme v Sovětském svazu už osmnáctý rok. Jsme narozeny na Moravě, v Brně. Nemáme maminku ani tatínka. Jsme sirotci a chceme se vrátit domů. Pracujeme těžce, nedostáváme žádný plat. Deset let nám dávali jen krajíc chleba a misku zmrzlého boršče. Musíme se uskrovnit, protože nevíme, jestli tento život přežijeme. Byly jsme těžce nemocny, měly jsme tyfus, byly jsme plné vši a nevíme, jestli se dostaneme na rodnou zem. Tolik let žijeme a tolik let prosíme Pána Boha, aby nám pomohl vrátit se domů. Nám řekly úřady, že nás naše vlast už nechce, že máme poprosit nějaké družstvo, aby požádalo vládu o vízum. Jinak tu musíme zůstat a přijmout sovětské občanství, protože Moskva nedovolí přemísťovat lidi, kteří pracovali v gulagách. Nejsou nikde zaregistrovaný. Proto musíme tady zůstat. Tak vás, pane předsedo, moc prosíme, pomozte nám vrátit se domů. Budeme českým lidem a Vám, Vašemu družstvu vděčný. Budeme pracovat čestně a poctivě. S úctou Vás ještě jednou prosíme, abysme se mohly vrátit. Věra a Naděžda Mělkiny."

Věra už tolikrát zažila muka nejistoty, když šlo o život, ale tentokrát byla muka na hranici snesitelnosti. Poslední možnost...Neodvolatelně poslední.

"Kdyby mi řekli, že musím pro návrat domů přinést nějakou oběť, vydržela bych i v díře. V dešti, v zimě, bez deky. Dala bych si pažbou

samopalu rozmlátit druhou ruku. Snesla bych znova ty vši a i ten tyfus."

"I ty Mongoly?" otázala se Nad'a.

Věra se na chvíli zamyslela a řekla: "I ty Mongoly." Taková byla její touha po domově.

Kdože to volal do lesa? Infozákon 106

V minulém čísle Vidlí jsme přinesli zprávu o naší zkušenosti s používáním Infozákona 106 o svobodném přístupu k informacím v obci Poříčí, která nás podnítila k myšlence, že bychom mohli obec přihlásit do soutěže Otevřeno/zavřeno, aby kandidovala aspoň na nějaké to vítězství – v anticeň zavřeno. Soutěž je to seriózní a profesionálně odvedená, neboť případy hodnotí kromě veřejnosti i komise složená z advokátů a různých v dané problematice povolaných osob.

V některých případech nám obec odpověď sice poskytla, jindy šlo spíš o to, že se *vlk nažral*, *koza zůstala cela*, jako v případě dotazu, jak je to s kanalizací v Mladočově - prý se *pokračuje*, bylo vydáno územní rozhodnutí (platí jen 2 roky?), ve skutečnosti se neděje nic.

Obec nám dále spíš neoprávněně než neodůvodněně účtovala za poštovné a zpracování informací, což ze zákona nesmí vůbec. Dále obec využila příležitosti účtovat nám i za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací, a náležitě to nedokázala důvodnit, a sice v čem spatřuje onu mimořádnou rozsáhlost, tudíž účtování také nebylo opodstatněno. Dosud nám vrátila jen 37 Kč za poštovné.

Obec nám nedala nahlédnout do všech dokumentů stran *porušení tiskového zákona*, kde bychom se dozvěděli i to, zda třeba musela platit nějakou sankci 200-1000 či více korun. Obec se opakovaně neřídí stanoviskem nadřízeného orgánu, tedy Krajského úřadu, který rozhodnutí obce Poříčí o odmítnutí informace již poněkolkáté zrušil. Obec se tedy do toho docela zamotala. Naše žádost zněla takto: V září 2015 zahájil krajský úřad pro Pardubický kraj správní řízení s obcí Poříčí u Litomyšle ve věci *porušení tiskového zákona*. Prosím o přípravu korespondence mezi krajem a obcí stran této záležitosti k našemu nahlédnutí." Jedním ze žalobních bodů poněkud nedbale sepsané a poté zamítnuté žaloby pana Františka Bartoše bylo to, že obec neporušila tiskový zákon. Máme indicii, že ano, že obec zaplatila 2000 Kč. Obec reprezentovaná starostou nejenže tento zákon věcně porušila, ale pan Bartoš ještě u soudu i v odvolání (!) křivě tvrdil, že to není pravda.

Soudy jsme předložili jen dokument o zahájení správního řízení, k dalším informacím od naší obce jsme se nedostali dosud. Obec Poříčí (starosta) se účelově rozhodla tvrdit, že mezi *krajem* a *obcí* takovou korespondenci nedisponuje. Krajský úřad ale napsal: *Dle názoru krajského úřadu skutečnost, že odvolatelé (Věra a Neil) v druhé větě uvedli kraj a ne Krajský úřad Pardubického kraje nic nemění na tom, že je z první věty naprosto jasné, o jakou korespondenci se*

...proti zásadě dobré správy

jedná...Z první věty je naprosto zřejmé, o jakou korespondenci odvolatelé žádali. Je to nepochybně také jasné povinnému subjektu (obci Poříčí), který si dle názoru Krajského úřadu vykládá žádost účelově a hledá záminku k odmítnutí informace. Krajský úřad dospěl k závěru, že takový výklad žádosti odvolatelů je proti zásadě dobré správy.”

Westernová obec Poříčí nám ale i po takovém dopise opět se stejným odůvodněním informaci odmítla poskytnout, a to přesto že se Krajský úřad již jednou s naprosto stejnou argumentací pro odmítnutí vypořádal. V odvolání jsme napsali: Žádost bylo jen stěží možné interpretovat jinak, neboť obě věty, v jakých byla žádost formulována,

vykazují dostatečně silnou sémantickou kohezi textu, neboť slova této záležitosti ve druhé větě jasně odkazují na záležitost z věty první a slovo obec se týká obce

Poříčí u Litomyšle a žádné jiné. Pokud se obec rozhodla žádosti přesto „nerozumět” a Krajský úřad účelově interpretovat jako kraj, do 7 dnů od podání žádosti nás měla maximálně podle InfoZákona raději vyzvat k upřesnění žádosti, což neučinila. Po výše zmíněném posledním rozhodnutí Krajského úřadu obec Poříčí už ale nemohla naši žádost interpretovat jinak, než jak ji v souladu s naším míněním správně chápe Krajský úřad...

A tak Krajský úřad nám vyhověl a opět rozhodnutí obce zrušil a k tomu připsal: **Krajský úřad souhlasí s odvolateli, že povinný subjekt** (starosta Franta) **jedná svévolně a zjevně nerespektuje právní povinnost stanovenou v § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu**, kde je uvedeno, že jestliže odvolací orgán vysloví v rozhodnutí o odvolání právní názor, je tímto právním názorem správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, vázán. Krajský úřad dále upozorňuje na skutečnost, že proti soustavnému odmítání žádosti o poskytnutí informace se mohou odvolatelé obrátit na soud se správní žalobou.”

Obec tedy bude muset přijít s **novou strategií**, chce-li nám bránit v získání přístupu k dokumentům, třeba nám nadiktovat termín: *Zítra za úplňku si přijďte pro informaci, která se bude nacházet ve vajíčku kachny v hnízdě na vysokém stromě uprostřed ostrova, kam se dostanete, až prošlapete sedmero železných bot a až přeplujete moře a přetrpíte hoře*– ale obec nejspíš ani poté nepřipustí, že nás jen šikanuje.

Advokátní komora také nemá ráda parazity práva, kteří třeba radí klientům, jak prodlužovat do

prekluzivní doby přestupkové řízení. My jen doufáme, že si obec z veřejných prostředků neplatí právníka na konzultaci k Infozákonu a zejména k tomu, jak nám odmítnout informaci. Proč se ale starosta u soudu s panem Nádvorníkem tak řehtali, když přišlo na kraj a Krajský úřad? Asi se jim zdálo, že si vedli jako chytré lišky (že nám obec s podivným slovíčkařením odmítla dát info), ale nám se zdálo, jako by se nám řehtaly dvě ošklivé ropuchy.

Letos v říjnu (2016) jsme se zeptali na 3 jednoduché dotazy,

a sice (stručně) 1) jak se jmenoval zhotovitel žádosti o dotaci na traktorový nosič kontejnerů a 2) jaká je přibližná cena takového nosiče, o který mají zájem. Na tyto dva dotazy nám bylo odpovězeno, že jde o pana Ing. Davida Plíšťila a že kolik bude nosič stát, nemohou objektivně odpovědět, neboť jakákoliv odpověď by byla v tuto chvíli pouhou domněnkou a spekulací.

Nad tdruhou odpovědí se pozastavujeme. Slovo *spekulovat* znamená etymologicky “pozorovat z nějakého místa a inteligentně přemítat a dobrat se tak pravdy.” Co je to ale za nekompetentního starostu, který může jen spekulovat (?), když má mít k celé věci blíž než běžný zastupitel, natož občan. Když bychom se ho zeptali, jak se jmenuje zdejší obec, také by mohl jen spekulovat? Je to jako by ani vůbec nevěděl, co obec vlastně potřebuje, o co má vlastně zájem. Asi o peníze a pak se uvidí. Jenže my jsme skutečně nechtěli znát přesnou částku, jen přibližnou, v jakých rámcových částkách se můžeme přibližně pohybovat (100 tisíc, 500 tisíc?), co vlastně potřebují.

Jestliže mám o něco vážný zájem a jestliže vím, že spoluúčast má být 15 %, tak přece musím mít šajnu o tom, z kolika maximálně peněz by se těch 15 % týkalo a zda to celé má smysl. Jak jsme totiž zjistili sami z kanceláře pana Ing. Plíšťila, “vyhrát” může obec veřejné prostředky ve výši **794 002 Kč** (dotace EU), obce by se týkalo doplácet max. **140 118 Kč**. Pokud by tedy žádost o dotaci byla úspěšná, logické ve smyslu oportunistu by bylo, aby obec chtěla takový nosič, jehož nákupem by vyčerpala danou částku či se k této částce alespoň co nejvíce přiblížila. Taková mohla klidně být odpověď starosty obce, protože je podle nás důvěryhodnější než že o ceně a typu nosiče mohou jen spekulovat. Problém je v tom, že obec často asi ani neví (přínejmenším neinformuje občana), kolik co stálo i po realizaci nějakého projektu, i když stál třeba milion- pouze občany informuje, kdo vyhrál zakázku a

z kolika procent ji kdo financoval. Stejně jsme zvědaví, co to a na co to vlastně bude.

A do třetice: **Přejeme si nahlédnout do celého znění textu Zápisu do kroniky za rok 2015, který byl schválen zastupitelstvem obce na jeho zasedání dne 13. 07. 2016.**

Totíž bratr pana místostarosty údajně napsal text zápisu a všichni zastupitelé svou kopii pak obdrželi k přečtení, aby ho pak mohli bez výhrad schválit a mohl se vložit načisto do fyzického originálu Kroniky obce. Jako občané nemáme k dispozici stejné informace jako zastupitelé, proto se nebylo k čemu přesně vyjádřit z pozice občana a na schůzi se o obsahu nediskutovalo a diskutovat nedalo (když neznáte detaily).

Starosta obce nám poslal dopis, že v pátek 16. 12. se máme v 8:00 stavit na obec nahlédnout do Kroniky obce. Ráno téhož dne mu Věra napsala SMS, že nepřijedeme pro nemoc, ale snad v úterý. Mobil ji sdělil, že SMS byla doručena, ale zůstala bez odezvy. Nakonec jsme přišli o den později, a sice ve středu odpoledne následujícího týdne v době úředních hodin, kdy se v 19:00 stejně mělo konat zasedání. Bylo nám s uspokojeným úsměvem sděleno, že Kronika už na obci není a jestli máme něco jiného, máme mu to dát písemně. Že jsme měli šanci v pátek a tu jsme propásli, že si máme písemně podat žádost o nový termín.

Rozumějte: Jsme celkem dost organizovaní lidé a **nežádali jsme o předložení originální tištěné Kroniky obce**, ale jen o znění posledního zápisu (co se do ní vložil), který by měl mít starosta nepochybně i v elektronické podobě či vytištěné. Že by 9 zastupitelů nahlíželo do Kroniky, když bylo teprve před schválením zápisu do ní? O vytištění zápisu jsme nežádali, neboť obec nám minule účtovala jako za kopie a nevysvětlila proč. Po odeslání ranní SMS jsme neodbrželi zpátky upozornění, že to je jediný termín a že pokud na obec tento den, kdy nejsou ani úřední hodiny, nedolezeme, kronika ihned z obce zmizí. Neodbrželi jsme onu středu ale ani protokol o odmítnutí informace s řádným odůvodněním. Starosta zavolal policii, ale nekomunikovali jsme s ní, nezadržela nás a pak ji starosta ale zavolal později znovu do Orlovny viz *Poslanec Vostřel už zase...* níže. Normálně by informace poskytnutá dle 106 stejně měla být zveřejněna i na internetu do 15 dnů od jejího poskytnutí, na což, zdá se nám, starosta i ve všech ostatních případech v minulosti rezignoval. Už se tam ale něco na internetu objevilo, ale ne zápis.

Chápeme, že některé informace nelze držet donekonečna na obci, ale Kronika se na obci neohřála ani pár dnů a nikdo nás neupozornil, že tam bude 1 den. **Opakujeme ale, že naší představou nebylo to, že si budeme prohlížet fyzickou Kroniku obce a ani z formulace žádosti to nevyplývá.** Žádat písemně o nový termín je poněkud krkolomné a směšné (starý vtip), protože náš termín nemusí vyhovovat druhé straně a naopak a, než bychom se dohodli, mohl by uběhnout 1 rok ping-pongu. Máme za to, že starosta

opět jedná účelově a jeho zájmem je neposkytnout nám informaci.

Měla by šikana probíhat v rámci nějakých právních mezí? Jistě, že NE. Pokud nám Krajský úřad radí obrátit se na soud se správní žalobou, tak to znamená, že tyto meze byly nejspíš už překročeny.

Starosta obce nepochybně podlehl své představě, že jiný způsob zacházení si “nezasloužíme”, že ***jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá***. Pokud jde o rodáky kdekoliv na venkově (mimo bývalé sudety) v ČR často nemohou tušit, kdo si začal, zda kulak, či komunista, on, či praprababička souseda, co byla evangelička a ne katolička, zda děda, nebo Pepa, co ho pomluvil a pak mu přebral dívku, což bylo fakt “na dršku”.

Jelikož ale nejsme původně místní (ani přespolní), snáze lze identifikovat přesné místo a čas aktivace opozice, tedy to, kdo a kdy tady musel volat do lesa jako **první: “informativní” schůzka ke kanalizaci v Mladočově vedená superrychlým a direktivním stylem**. Než se nějaká babička probudila, bylo po schůzi. Obec, která nemá žádnou ani hrubou představu, kolik by stála v obci kanalizace, je možná obec, která asi nezvažovala variantní řešení, u čehož dochází ke srovnávání nákladů. A není to naše práce to zjišťovat, za kterou bychom byli placeni na rozdíl od zastupitelů.

Kdysi za Rakouska se aktivitám opozice, která jenom kriticky a věcně pošťuchuje státní orgány, říkalo právnicky po staru **“pobuřování”**. Tady v obci byli někteří zastupitelé tvůrci, neboť vymysleli pro nás nové nálepky: *lháři prohaní, násilníci, magoři, co by se měli odstěhovat*. My se však chtěli jen podívat do zápisu.

Pokud tedy někdo příslušný zápis náhodou máte, pošlete nám ho laskavě na email info@mladocov.cz. Děkujeme a těšíme se na zápis do kroniky za rok 2016, protože v posledním čísle Poříčského pštrosa nebyl žádný sloupek se slovem starosty, který by stručně refletoval právě uplynulý rok. Mohl ale napsat jednu větu: *Odkazuji občany na Mladočovské vidle*. Abychom obci nekřivdili - byl tam text: *Ohlednutí za letošním tenisovým turnajem od nějakého pána Petra Faltysa a Roční abeceda Sboru dobrovolných hasičů Desná*.

Vojto, dejchni mu na brejle - ze zasedání dne 26. 10. 2016

Zasedání v obci Poříčí probíhá v napjaté atmosféře a zvládná se v rekordně rychlém čase. Možná se proto díky tomu jednou dostane do Guinnessovy knihy rekordů. Snad ještě zajímavější než body jednání, jsou projevy či pasivita některých přítomných.

Kamera je okem do činnosti obce a někteří zkusili už všechno, jak se zbavit tohoto spolehlivého svědka (policie, útok na kameru, řízená provokace daná hojnou účastí občanů, pomluvy a fyzické vyhrožování - *tě zabiju, ...měli byste se odstěhovat*). Chápeme, že kdyby zastupitelstvo mělo tu pravomoc, tak přijme vyhlášku zakazující pořizování jakýchkoliv záznamů

ze zasedání, ale právo na informace má přednost. **Součástí práva na informace je i právo občanů i veřejnosti zúčastnit se zasedání obce a pořizovat si záznamy.**

Hned v úvodu říjnového zasedání přišel starosta obce s dalším skvělým nápadem, a sice že by se mělo zavést nějaké pravidlo (vyhláška), *kde smí Neil postavit svůj stativ*. Několik zasedání za sebou ho měl na stejném místě, tedy na boku vpředu tak, aby snadno zabíral pod 180 st. úhlem jak zasedací stůl, tak případně i občana z publika, který zrovna hovoří k veřejné záležitosti. Zastupitelé mají ale pocit, že by měl stát přímo před jejich stolem (před občany). **Chtěji-li nové směšné pravidlo, necht' ho mají.** Třeba že nikdo nesmí přijet na bruslích.

Každá prázdná židle měla asi větší právo na prostor než Neilův stativ. Většina prostoru v místnosti byla zaplněna prázdnými židlemi, v průběhu 20minutového "zasedání" nikdo ze zastupitelů nikam neodchází, kolem stativu museli před schůzi projít pouze 3 občané, kteří usedli do 1. řady. Mezi stativem a první židli z řady bylo hodně místa na projití i pro nejsilnějšího z nich. Průchod nebyl zablokován. Před zasedáním si chtěl někam odskočit místostarosta obce, který Neila netrpělivě oslovil, že se svým stativem musí nechat *komunikační prostor*. Tento prostor tam byl ale zanechán, akorát osoba musela projít ne kolem zdi, ale mezi stativem a židlemi. Neil se mu chtěl snažit vysvětlit, že přímo před zasedací stůl si stativ nedá, protože by rušil svou vlastní osobou kontakt zastupitelů s ostatními občany (ti by víc sledovali jeho a ne zastupitele), kameru by musel otáčet o 180 stupňů na hovořícího občana. Jednou měli svého kameramana a ten stál na stejném místě jako Neil. Pan Pavel Boštík ale na Neilovy argumenty nečekal a hned sahal proti vůli Neila na stativ (Neil ho silně odtlačil), starosta obce k tomu tvrdil, že tam chodí *kupa lidí* (ve skutečnosti jen dva až tři občané sedávají v první řadě).

Už jednou mu pan místostarosta kameru bez přivolení napadl, žaloval nás za to, pak se to ale prokázalo, načež se chlubil na zasedání, že *2 x jsem ji vzal*. **Pan Rosypal se asi zatím stále ještě stydí pochlubit se jako pan Pavel Boštík**, že Neilovi také jednou kameru vzal. (Pokud totiž někdo nastartuje Vaše auto a ujede s ním 100 metrů a pak z něho vystoupí, je to protiprávní jednání, i když ho má majitel zase zpátky). Reakce pana místostarosty ke stativu byla nyní naprosto neadekvátní a neodůvodněná situací a máme za to, že šlo jen o další výmluvu či důvod, proč ho šikanovat a účelově vyvolat konflikt. Starosta řekl, že by chtěl chodit kolem stěny. To je ale jejich pseudoproblém, že nemohou udělat malý úkrok od stěny.

Když pak ještě kolem prošel zpátky pan Vojtěch Faltys, zastupitel, pan Pavel Boštík (již sedící na svém místě) mu sdělil: **Vojto, dejchni mu na brejle**, načež pan Faltys řekl, že by mu to **postříkal pepřákem**. Celou situaci uvědomněle okomentoval opět pan

zastupitel Vojtěch Faltys sedící nejdále od kamery na krátké straně dlouhého stolu, když na Neila slovně zaútočil: **Já bych Ti dal na držku hned.** Neil tedy přistoupil až k němu a řekl: **Tak pojď, pojď ven...** Ale nezvedl se.

Občas v hlavě Věry naskakují asociace scén z filmů, kde někdo někoho šikanuje: Viki Cabadaj. A policie či správní orgán v Litomyšli? Krajský úřad nám napsal, že pan právník města je nečinný a že se neztotožňuje s důvody pro odložení případu útoku proti Neilovi dne 17.06. 2015 a údajně bude věci řešit kontrolou tohoto orgánu jako jeho nadřízený.

Lepší tedy bude přijat rovnou vyhlášku, a sice že se na zasedání natáhne černá opona před zasedací stůl, u něhož budou moci v klidu a tiše kouzlit, vyskakovat jen oknem místo dveří. A občané musejí dodržovat vzdálenost od opony 5 metrů.

Na otázku směřovanou k panu místostarostovi, zda jeho manželka bude Neilovi odpovídat ještě na opakovanou předžalobní výzvu, odpověděl Neilovi opět hrubě: **Po tom je ti houby, po tom je ti prd...** Prima. V lednu je první jednání. Neilovi z drážky boty upadl kousek bláta (venku nebylo suché léto), všiml si toho pan Rosypal - asi to pak musel sám uklízet. Kousek bláta ho pálí možná více než jiná velká témata obce, k nimž se moc nevyjadřoval. Pan místostarosta se zato z nepochopitelného důvodu zkusil povýšit nad hospodáře: **"To víš, vidlák je vidlák."** Neil vystudoval Southgate College a pak Universitu Hertfordshire, byl konzultantem v bankách, je počítačový programátor a zároveň vidlák, k čemuž se hrdě hlásí, neboť mu na to odpověděl: **"Ano, já jsem vidlák. Nejsem..."**(vše utichlo a byl špendlík slyšet...)

bjurokrat, kdo neumí pracovat. Žije jenom z peníze veřejnosti, drahý projekty. Takže není jenom vidlák, ale také někdo, kdo sice nevládne češtinou a jejím skloňováním jako my rodilí, ale vyjadřuje se česky celkem jasně a efektivně.

Před samotným projednáváním jednotlivých bodů zasedání v jednu chvíli došlo k jakési další nespíš řízené provokaci, když Neil navrhoval ke schválení nový bod, který by mohl někdo ze zastupitelů navrhnout na program zasedání, včetně debaty o šikanózním chování vedení obec vůči nám. "Veřejnost" složená z přátel a příbuzných zastupitelů (asi 8) začala hlasitě skandovat: **česky, česky!** Ve skutečnosti má cizinec právo na tlumočníka a vždy to bylo tak, že mu překládala Věra.

Když se místostarosta zeptal Neila, co říkáme na nový autobusový záliv Mladočov, na otázku mu slušně odpověděl, že *je to drahé*. Ignoroval jeho odpověď a pořád se ptal, zda se mu to *líbí, líbí, líbí, líbí?* Starosta nás poté začal napadat, že to neumíme ocenit, protože

autobusy naše děti nepoužívají. Zvláštní logika. Prostě je drahá, tečka. **Než si člověk něco koupí, nezajímá ho ani tak celková sleva (dotace), ale co ho to skutečně bude stát. Procento není, pane starosto, nová měna, ale i způsob jak dezinformovat druhé.**

Celé zasedání se neslo ve stínu zbytečně vyhrcoené atmosféry, vše začalo nesmyslným osočením Neila, že si dal stativ jako obvykle na stejné místo. Na programu jinak bylo: Jmenování inventarizační komise, Nový územní plán obce, Traktorový nosič kontejnerů – žádost o dotaci, Prodej pozemku, Smlouva o poskytnutí dotace – požární technika, Výběrové řízení – kanalizace.

Pan starosta obce očividně nemá rád otázky týkající se kanalizace. Když se Věra chtěla zeptat, zda obec již má představu, kolik by kanalizace pro II. etapu stála, odpověděl ji napadením, že lživě psala v roce 2015 ve 3. čísle Vidlí o ceně za revitalizaci zeleně.

Věře tentokrát došla trpělivost a podala následně na Františka Bartoše restní oznámení a současně ho obšťastnila předžalobní výzvou. Vážení občané, možná vám jednání Věry či starosty připadá poněkud malicherné, zbytečné a ne tak důležité, jde ale o to, že **Věře opravdu došla trpělivost**. Pro její odůvodněnou námitku podjatosti to ale nebude řešit policie Litomyšl, nýbrž příslušné orgány v Poličce a jinde. Pan starosta Bartoš bude muset vysvětlit, v čem přesně nadále spatřuje onu úmyslnou lživost mých výroků ve Vidlích č. 3, a dále proč mě na veřejném zasedání nejdříve slovně napadne jako lháře a pak mě z titulu veřejného činitele ani nenechá náležitě reagovat na svá slova. Přestupkové řízení dnes nově trvá **až dva roky**, protože před tím, pokud se “nestihlo” do roku projednat, nešlo nikoho potrestat.

Ve výzvě jsem mu sdělila mj.: **Ujist'uji Vás opětovně, že nikdy nebylo, není a nikdy nebude mým záměrem publikovat lživé údaje.** Každý člověk (mně nevýjimaje) se ale může splést a nese za to zodpovědnost. Taktéž Vy máte právo mít výhrady k mým výrokům, a to obzvlášť, pokud nejsou pravdivé či přesné. **Je rozdíl, a to zásadní, mezi chybou a lží. Lež je úmyslná záležitost.** Mám za to, že v tomto případě nemáte právo nadále veřejně osočovat mou osobu a vinit ji ze lži, když toto Vaše falešné obvinění bylo už jednou vyvráceno i policií ČR (u které jsem strávila hodně času) a když vše nasvědčuje spíš o opaku. Vycházeli jsme z podkladů, které nám dala k dispozici samotná obec (Vy), a která nám je slíbila dát.

...Vaši vlastní starost o to, aby občané byli přesně informováni o utracených veřejných prostředcích za revitalizaci,... nevnímám jako příliš upřímnou, leda že se z Vašeho článku o revitalizaci z Poříčského zpravodaje z června 2015 jen nějakým omylem ztratil 1 milion (bez 2 tisíc) korun. (?) Údaj o 1 milionu utracených veřejných prostředků není v textu vůbec nikde uveden. Uveden být sice nemusí, avšak jde ale o poměrně dost vysokou sumu veřejných prostředků na to, aby v článku stála za uvedení někým jako jste Vy,

kdo si s přesným informováním občanů dělá zřejmě takové starosti.

Měl jste možnost promptně reagovat na náš omyl a upozornit na něho v nejbližším Poříčském zpravodaji, nebo nás oslovit s tím, že částka je jiná (a jaká) a požádat nás o sjednání nápravy v následujícím čísle Vidlí. **Problém by tak byl věcně snadno a rychle vyřešen.** Místo toho jste věc jen hrotil, podal na nás trestní neopodstatněné oznámení (+koordinovaně s dalšími 28 spoluobčany nám poslal předžalobní výzvu k zaplacení 13,5 milionů korun) a více než po roce (i po plně zamítnuté žalobě ... stále dokola (bez ohledu na jakoukoliv realitu) opakujete na veřejnosti stále totéž, a sice že jsem lživě uvedla údaj o ceně za revitalizaci. **Čas, peníze, stres a další škody - to všechno mě stojí obrana proti těmto Vaším falešným nařčením.**

Vaše jednání pociťuji jako pouhou účelovou záminku zdiskreditovat, ponížit a umlčet moji osobu. Vzhledem k Vaši pozici starosty to pociťuji od Vás jako obzvlášť neseriózní a mě o to více poškozující.

Na zasedání obce zneužíváte svého postavení veřejného činitele: nejdříve jste mě takto falešně obvinil a pak Vy, který jste zasedání z titulu starosty obce řídil, jste nevolal po nastolení klidu a nedal jste mi prostor na obhajobu, abych na Vaše obvinění mohla před ostatními občany náležitě a v klidu reagovat, a to ani po zasedání, které jste rychle ukončil a odmítl vést volnou diskusi.

Ani v osobním kontaktu nejste schopni vést k tomuto tématu ústně korektní debatu. Dopouštíte se hrubého zjednodušení věci, vytěsňujete kontext, stáváte se hluchý a slepý.

Vyzývám Vás tedy, abyste se:

- 1) Zdržel šíření pomluv o mé osobě
- 2) Přestal zneužívat své pozice veřejného činitele k poškozování a diskriminaci mé osoby
- 3) Omluvil se mi v nejbližším Poříčském zpravodaji
- 4) Uhradil mi finanční satisfakci ve výši 50 000,- Kč na účet: 2106089479 / 2700

Jsem v této fázi vstřícná - pokud mě totiž oslovíte s přáním vyřešit tento problém osobně ústním jednáním na obci, kde mi dáte pocítit svou obzvlášť dobrou vůli, lítost a svým chováním vyjádříte silné přání změnit naše vztahy, jsem ochotna jít s částkou dolů.

Takový výkon výše někteří zastupitelé podávají a jiní zase pasivně (kam vítr, tam plášt') přihlížejí. Jsme krajně pohoršeni, že určité způsoby projevu jsou nadále normální součástí veřejného zasedání. Po zasedání na venku paní zastupitelka Katka Kusá křičela, že s ní prý nyní můžeme po zasedání venku (tma a zima) diskutovat. Obáváme se, že k vyspělé politické kultuře patří i schopnost diskutovat na místě k tomu určeném, a to je zasedací místnost. Pořvávat můžeme doma či před hospodou. A že prý ať jde Neil už domů, **nebo ho**

oni zmlátí. To my víme, avšak šlo by o počin nepochybně protiprávní. **“Zmlácení” je totiž spíš útok, nikoliv “přiměřená” obrana,** uvažujeme-li dnes po zkušenostech už aspoň trochu právně. Četníky tentokrát nikdo nejspíš nevolal.

Poslanec Vostřel už zase chyběl – ze zasedání dne 21.12. 2016

K Orlovně jsme dorazili jako obvykle okolo 18:40, ale tentokrát rovnou od obecního úřadu (viz *Kdože to volal do lesa? Infozákon 106*). Přeparkovali jsme před Orlovnou, na hodinách na obci bylo již po půl a nemělo smysl jet zpět do Mladočova. Někteří zastupitelé už čekali na venku jako my v autě, starosta se objevil, tak jsme také vylezli z auta s úmyslem vstoupit do budovy, kde mělo v 19:00 jako obvykle začínat zasedání. Starosta nechal vejít zastupitelé, ale než na nás přišla řada, rychle nám před nosem zamkl a odešel ke svému vozu bez nějakého vysvětlení. Totiž zvláštní bylo, že Orlovnu zamknul zvenku (zamkl tam v podstatě zastupitele) a pronesl na Neilův dotaz, proč zamkl dveře: **“Ještě není sedm hodin.”** Bystrému čtenáři Vidlí jistě nemusíme vysvětlovat, že když cokoli (kino, soud, vyučování atd.) začíná v 19:00, neočekáváte ani sami od sebe, že dorazíte přesně na 7. hodinu. Ani na zasedání, když v 7 již začíná a vždy začínalo. Před kinem budou všichni podle nových pravidel čekat na venku v mrazu ve frontě a přesně ve 20:00 se otevrou dveře?

Pak se starosta vrátil, Neil přirozeně chtěl vejít do právě otevřených dveří, ale starosta ihned začal bránit “zájmy obce.” V putativní obraně (domnělé) Orlovny začal Neila vytlačovat ze dveří, já sama jsem se je snažila udržet otevřené a chtěla jsem náležitě vysvětlení k takovým móresům, zda snad existuje nějaký interní řád Orlovny, proč bychom již nemohli vejít dovnitř, když už brzy začne zasedání. Místo vysvětlení či místo toho, aby Věru kavalířsky pustil dovnitř, prudce do mě strčil, až jsem spadla na zmrzlou zem a ulevilo se mi, že jsem nespadla dolů ze schodů a pád ztlumila. Neil obdržel kopanec do boty. **“Chlapíiii!. Pojd'te mi pomoci!”**, volal marně starosta. Nakonec jsme vešli dovnitř a zůstali stát hned za dveřmi na

chodbě a trvali na vysvětlení.

Starosta se sníženou příčetností řval: **“Vod sedmi, vod sedmi hodin! Vodchod!,”** jak k vojákům nastoupeným na place.” Odkdy se otvírá Orlovna v sedm, když v sedm už mají všichni dávno vyčurání sedět v zasedací

místnosti? **A my jsme ti poslední, na které by chtěli čekat.** Při jeho pokřikování vešel do budovy pan Vojtěch Faltys - nepochybně budova měla být pro něho i občany otevřená. Cesta byla ale jen díky nám volná. Jinak by také musel asi čekat na “vyhazovače s klíči”. Starosta zavolal na policii, že ho Dudmanovi právě napadli. Z takové lži mrazí víc než z mrazu venku. Ale policista, co pak přišel, musel zírat, když mu starosta “vysvětlil”, že zastupitelstvo začíná v 19 hodin a v tuto dobu bude veřejnost “vpuštěna” dovnitř. Zkrátka takto slouží občanům. **Občan na zasedání nemůže přijít příliš brzy, stejně tak k soudu.**

Na druhý den k nám do Mladočova přijela policie (2 holky) zeptat se nás, zda bychom nechtěli něco nahlásit. Nechtěli. Pak volali za pár dnů, zda bychom nechtěli něco nahlásit. Nechtěli. Máme obavu, že policie by neuměla využít ani důkazů, jaké máme. Zdá se nám navíc, že občas na starostu padnou zvláštní stavy, kdy třeba uchopí židli a tato se mu ocitne nad hlavou, jaké by šlo nazvat **zmenšená příčetnost.** A to je spíš než přestupek (proti občanskému soužití), stav, který právě přestupek může spíš vyloučit.

Možná starosta potřeboval soukromý čas jen pro sebe a zastupitelé, s nimiž se nestihl sejít dříve a rychle něco probrat. Na samotném zasedání žádná zvláštní diskuse mezi zastupiteli, natož s veřejností nebyla, neschválili volnou diskusi na konci zasedání, ale po zasedání tam ještě zůstali.

3 z 9 zastupitelů chyběli, ale moc se to nepoznalo, stejně jako vždy se všechno, co navrhl starosta, těmi, co přišli, schválilo a zapisovatel měl již všechno předem napsané a nemusel nic přidávat. Pan zastupitel Vostřel také nedorazil. O výkonnosti ale vypovídá nepochybně i docházka poslance a u pana Vostřela je naneštěstí nejslabší. Bývá jinak stejně tichý, takže si jeho přítomnosti ani moc nevšimnete. Byli tam jen 3 další občané.

Průběh zasedání byl poněkud klidný. Nejsme si jistí, že zastupitelé potěšil povyk u vchodu a starosta obce u dveří do Orlovny, co volá na nás **zase policii** a věci hrotí. Na pozvánce byly navrženy tyto body: *Rozpočtové provizorium na r. 2017, Žádost o dotaci – prodloužení vodovodu, Rozpočtová změna č. 3/2016, Vodné a stočné na r. 2017.* Kromě toho se schválila i **žádost o dotaci na nový územní plán obce.** To je moc hezké, že žádají peníze na nový územní plán. Škoda jen, že již ale odmítli diskutovat o tom, zda by obec do toho nového plánu mohla navrhnout třeba i zřízení pásma ochrany okolo hřbitova v osadě Mladočov a ty případné peníze k tomu i využít. Je dětinské tvrdit, že otázka pásma se bodu k žádosti o dotace na nový územní plán vůbec netýká, pravdou je, že o tom nechtějí za žádnou cenu diskutovat. (Více k tomu v článku tohoto čísla *Ohluchlí zastupitelé- etické pásmo ochrany*)

Když má tedy starosta obce nejspíš pocit, že do Kulturního domu v Poříčí nepatříme, snad by se to dalo vyřešit jinak (než *vpouštěním v sedm*), a sice že by se

Kulturní dům Pstrosečín

Vodchod! V sedm odmykáme!

zasedání občas konalo i v Mladočově v budově dnešního Rekreačního a zábavného centra U Hřbitova, kolem něhož bude snad brzy pásma ochrany. Už proto, že za poslední dva roky my dva z Mladočova jsme (na rozdíl od jiných zastupitelů) žádné zasedání nevynechali, to bychom museli být, jak se říká, mrtví a ještě o něm informovali ostatní víc než radniční periodikum hrazené z veřejných prostředků. Pokud se koná zasedání dále než 50 metrů od domu občana (no, možná i 25 m), který ani neví, že se nějaké koná, nemusí se tento cítit motivován někam z pohodlného tepla domova daleko od ledničky, varné konvice, televize či počítače chodit, nebo se pít po tom, kdy se koná. Že se koná, vědí spíš občané osady Poříčí, což poznají podle **blikajících modrých světél** a někdy i houkačky. Myslíme si, že by stálo i za to **v den zasedání rozhlasem oznámit, že v 19 hodin se koná zasedání zastupitelstva v centru v Mladočově nebo v Orlovně v Poříčí.** Jednou se už na to Neil starosta ptal, ale odmítl to bez nějakého odůvodnění. **Od toho přece ale ten rozhlas nakonec je –** aby se používal nejenom na oznámení, že někdo *prodává mražené pštrosce čtvrtky za obvyklou cenu 15 %.*

Vzpomínáme

Od posledního vydání Vidlí utrpěl Mladočov další ztrátu. Své nejdražší dne **29. října 2016** opustila paní **Anna Pechancová.** Vždycky jsme obdivovali efektivně využívaný pozemek její malé přední zahrádky, která ji volala ven a na které vždy přiložila ruku k dílu. Pohřeb se konal 4. listopadu v kostele sv. Bartoloměje v Mladočově, následně byla uložena k tichému spánku do rodinné hrobky na místním hřbitově. Ti, kteří ji dobře znali, ji jistě rádi spolu s její zarmoucenou rodinou věnují tichou vzpomínku.

Anglický koutek

graveyard	/grejvjárd/ pohřebiště
Burial Law	/berial ló/ zákon o pohřebnictví
R.I.P. Rest in peace	/rest in pís/ zkratka: odpočívej v pokoji
headstone	/hedstoun/ náhrobek
hearse	/hhrs/ pohřební vůz
Land-use planning	(lend júz plening/ územní plán (jak využívat pozemek)
secretary	/sekretri/ sekretář/ka, v USA ministr (Secretary of State-ministr zahraničí)
kick into the tripod	/kik intu d traipod/ kopnout do stativu
insanity	/insanity/ nepřičetnost
breath on his glasses	/brif on hiz glásiz/ dejchni mu na brejle
about-turn	quick /ebaut trn kvik márč/ čelem vzad,
march	rychle pochodem vpřed
I will smash your face	/Ai wil smeš jór feis/ rozbiju ti

cellar hubu
fox /selr/ sklep
 /foks/ liška

Pohřební humor

Zemřel boháč. Notář čte poslední vůli: „A Karlovi, kterému jsem slíbil, že si na něho vzpomenu v závěti, posílám srdečný pozdrav.“

Jak se řekne maďarsky hřbitov? Lehároškempink.

Hoří chalupa a v ní leží tři flegmatici. První říká: „Kluci, hoří!“ Druhý: „Počkáme, přinejhorším nás vynesou.“ A třetí: „Hergot spěte, vy toho nakecáte!“

Jen co vylezu z hrobu...

Prodám velkého psa. Je nenáročný, žere všechno. Má rád děti.

Pozvánky

Svitavy: **07.02.2017 - 19:00 - Léčivé divadlo** Gabriely Filippi: **ANASTASIA**

Nevšední příběh lásky, ve kterém se setkávají lidé dvou světů. Úspěšný městský podnikatel a žena, která žije uprostřed přírody. Podle stejnojmenného bestselleru Vladimíra Megreho.

Kde: Multikulturní centrum Fabrika, tel.: 461 535 220, 731 677 692 Po - Pá: 6:00 - 17:00 hod. Vstupné 280 Kč

Soudní jednání ve věci žalobce Neila Dudmana proti přímari Boštíkové ve věci žaloby na morální satisfakci a na náhradu nemajetkové újmy.

Kdy: 25. ledna 2017 v 9:00 č.d. 127

Kde: Okresní soud ve Svitavách

Hledejte uši. Pštrosi jsou zahnáni v ohradě, komáři a mouchy se také vychytaly. V tomto čísle Vidlí můžete hledat 9 ks uší - naši zastupitelé přišli o sluch. Až je všechny najdete, odevzdejte je na obec.

Poděkování

Tento čtvrtletník je financován z našich soukromých prostředků (20str. číslo obvykle stojí okolo 20 Korun mladočovských, 145 kusů 3-4 tisíce, 4 x ročně). Náklady

na něho

nezvyšujeme přechodem na barevné provedení, zlepšujeme ho spíš jen co do obsahu. S velkou vděčností nicméně děkujeme

všem, kteří nám na jeho vydávání přispěli nějakou tou korunou, ale i svými nápady, vtipy, dobrým slovem či jinou pozorností. Půjčte Vidle i sousedovi.

Čtvrtletní věstník vesnice Mladočov. V elektronické podobě ho najdete na mladocov.cz. Číslo Zima 2016/2017 vychází dne 10.1.2017. Ev.č. MK ČR E 22246. Vydává Věra a Neil Dudmanovi, Mladočov 7, 56964 Poříčí u Litomyšle, tel. 773 497 017, email: redakce@mladocov.cz